

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

I. évf. 9. sz.
2005. DECEMBER
(LXXVI.évf.15.815 sz.)

BŐJTE CSABA OFM:

Karácsonyi üzenet Mária Földjéről: REMÉNYSÉGEM INGECSKÉJE!

Óév napján szelíd kopogásra figyeltem fel. Egy nagyon szerény mosolygós asszony állt a kolostor ajtajában. Dévától 30 kilométerre lévő elhagyott bányatelepről, Kismuncselről jött ez a magyar nevű, magyar származású, de magyarul egy szót nem tudó bajbajutott négygyermekes édesanya.

December elején jártam náluk, az évek óta felhagyott bánya területén laknak, kint az erdőben. Ott jártamkor csodálatos szép, fehér hó borította a feltépett föld sebeit. Hatalmas fák, rohanó hegyi patak, s mint hajdani nagy csata halottai hevernek szinte lépésről lépésre az ócskavassá silányult csillék, villanymotorok, láncok, kábelek. A bánya mindenféle hulladékai közt hátramaradt egy házikó is, amely közel egy kilométerre van a hajdani bányásztelep legelső lakott házatól. Itt talált otthon a négy kisgyermekével (a legnagyobb tizenegy éves) ez a szegény asszony.

A kopogtató édesanyát beengedtem:

- Nincs semmim, szégyellem a gyermekek előtt, hogy karácsonyra

sem kaptak semmit, s most sincs, mit adjak nekik. Segítsen, kérem!

Édesanyám kezdett összeszedni ezt-azt, hogy megtöltse a nő zsákját, én érdeklődök. Döbbenet hallom, hogy a harminc kilométeres utat a hegytetőről a kolostorig gyalog tette meg. Végül is más alternatívája nincs, hisz ott fent a hegyen havat nem is szokták elnyomtatni az útról, amióta a bánya bezárt. Most is a csodaszép táj egy-másfél méteres hótakaró alatt alszik minden.

Az édesanya reggel négy órakor indult, alvó gyermekeit a Jóistenre és a házőrző kutyákra bízta. Hellyel kínáltam, de ő állva várta meg, míg megtelt a zsákja, majd mentegetőző szelídséggel, elnézést kér, amiért siet: „Mert ugye megértjük, hogy idő kell az ünnepi előkészülethez!” Szeretne örömet okozni a gyermekeinek. Hamar kapott egyet s mást tőlünk.

A koradélutáni napsütésben csodálatosan szépen ragyogott az alakja,

ahogy beleolvadt a hóval borított hegyoldalba.

A továbbiakban írhatnék arról, hogy a kommunista rendszer hány embert hozott hazug ígéretekkel lehetetlen helyzetbe, s hagyott magára világtól eldugott helyeken. Ez a család annak idején

mindenét értékesítette és kiköltözött a jól fizető bányába, otthont teremtett magának egy futóhomok rendszer lelkesítésére. A szocializmus nagy bűne, hogy a hibákért, a kudarcért mindenki, azaz senki sem felelős. Sajnos a rendszer összeomlása után már nem tudja

értékesíteni otthonát a mindenki által elhagyott bányásztelepen, s így nincs miből még egyszer, valahol életteret teremtsen magának, gyermekeinek.

Írhatnék a silányan sem működő szociális hálóról. Vagy a gyermekvédelemről, amely nem veszi észre, hogy milyen óriási veszélyt jelentenek a perifériára szorult, szinte állati sorsban felnövekvő gyermekek, akiknek minimális esélyük

sincs arra, hogy a mind összetettebb világunkba belenőve, labdába rúgjanak.

Sokmindenről lehetne írni. Számomra örök és fájoan szép ez az édesanya. Számomra maga a tömény remény ez az asszony, aki óév napján hatvan kilométert gyalogol, hogy a világtól elhagyott, romos kis házikóba, az Úr 2002. évének első perceiben, ünnepi vígság zsongja be gyermekei lelkét, hogy a testükkel egymást melengető kicsinyek számára az ünnep földre szállhasson.

Meghajtom fejemet az anyai szeretet előtt. Ő nem tudja, hogy szelíd csendes tette, igaz embersége talán a földre néző Isten szemében a bűnös világunk névtelen, csendes mentsége, kiengesztelése.

A koldus asszony ajándéka:

Az ember hivatása, áldozatos munkával ünnepet teremteni a szertetteinknek. A tiszta szeretet a megújuló életnek a záloga! Belőle, általa erő árad, hogy képesek legyünk elindulni a hegycsúcsaink felé, hogy mi is szereteteinknek ünnepet hozzunk a földre.

A szent Karácsony hónapjában kíséren Titeket a hét minden napján

- az öröm fénye,
- a mosoly fénye,
- az apró szívességek megtételének fénye,
- gyermekeitek szemefénye,
- de különösképpen az Isten szeretetének fénye!

Szeretettel:
Béla atya, Budapest

Finom recept:

Karácsonyi sütemény

Végy:

1 kg jó meleg szeretetet
Szitáld át a türelem szitáján,
Nehogy pletykamag kerüljön bele!

1 kg bátorságot
3 dl szorgalmat és
1 dl jószágot.

Gyúrd össze: 1 tojásnyi kedvességgel és takard le tiszta jókedvvel!

Ha megkelt: süsd meg a kitartás tüzenél! Szórd meg asszonyi kacagással és tegyél rá Pár csepp nyugodt megfontolást!

Vágd fel annyi darabra, hogy eggyel mindig több legyen, mint ahányan az asztalt körülülitek,

Hiszen mindig akad valaki, aki még rászorul...

A SZERKESZTŐ ÜZENI

Nemrég egy igaz jó barátom, pártfogóm, jelenlétemben nyitotta ki újságunk novemberi számát, átlapozta, majd rámnézett: „Márciusban volt egy újszülöttünk, most már kinőtte a bébicipőket és, íme, előttünk áll egy kész fiatalember!”

Ez a mondat örömmel töltött el és kiváltképpen jólesett, mert az illető ismertem őszinte és hozzáállása korántsem kritikátlan. Megelégedésének adott hangot és annak, hogy átlátta a kezdetbeli nehézségeket, valamint azoknak most már mutatkozó részleges megoldását.

Hogyan jutottunk el néhány hónap alatt idáig? Akaratlanul is a kommunisták által „devizaüzérkedéssel” vádolt, meghurcolt, legendás Ordass Lajos evangélikus püspökre kellett gondolnom (Torzsa, 1901.II.6 – Budapest 1978.VIII.15), aki szerint „Az újság olyan, mint egy ház. Jól meg kell alapozni, mert minden nap újra kell építeni a falakat és a minden más egyebet. Iparos munka ez a javából. Kell hozzá kőműves, vízszerező, tetőfedő. Mindenki egyformán fontos”.

Akárca az Evangéliumban, ahol az áll, hogy szükségünk van egymásra, és egyik tag sem fölösleges vagy haszontalan. Köszönöm az Olvasóknak, Barátoknak, összes Támogatóknak a türelmet, buzdítást, a mellénk állást, a Munkatársaknak pedig lankadatlan igyekezetüket és szorgalmukat.

Az Argentínai Magyar Hírlap nevében kívánok szívből áldásos, Boldog Ünnepeket!
A szerkesztő

Wass Albert postumusz imája az év végére:

Föl-föltekintünk a magosságos égre,
Mennyekből az angyal hadd jöjjön el végre!
Árva magyaroknak vigasztalására,
Árva magyar hazánk boldogulására!

MIATYÁNK,

ki vagy a mennyekben... emberfeletti roppant magosságban... szenteltessék meg a Te neved ebben az elvadult világban!

Jöjjön el a Te országod újra a magyarok földjén

S legyen meg a Te akaratod, mint a mennyekben - úgy odahaza is.

A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk, Uram,

de ne feledkezz meg éhező véreinkről sem Erdély meggyötört földjén.

Bocsásd meg a mi vétkeinket, megszenvedtünk értök.

De míg népünket kínozzák odahaza, ne kívánd Uram,

hogy megbocsássunk kínzóinknak!

Idegen ország jólétében ne vígy bennünket a kísértésbe... se minket, se gyermekeinket, se az unokáinkat, hogy a magyar voltunkról megfélemlítve hűtlenné legyünk a szenvedőkhöz...

De szabadíts meg Uram, a gonosztól!

Hogy Tied lehessen újra magyarok földjén az ország, a hatalom, meg a dicsőség, örökkön-örökké... de ha lehet, még holnap, mert gyöngül már bennünk a honvágyba belefáradt élet.

S ha nem igyekszel, Uram, maholnap idegen földbe temetik csontjainkat, s bús lelkünknek nehezére lesz majd meglelni a szörnyű távolságon át a régi otthon helyét, ahová emlékeink sokasága már rég hazavár...

Ámen.

“Legyünk akkor is keresztyének, ha senki se lát minket, és legyünk akkor is magyarok, ha mindenki lát minket.

Merjünk magyarok lenni!”

Gróf Teleki Pál

KARÁCSONYI VÁSÁR

Az EMESE Kultúregyesület rendezésében a Hungária termeiben
Pje. Juncal 4250 - Olivos
4799-8437 4711-0144
Étterem nyitva egész nap

December
8-án és 9-én (18-23 óra)
10-én (16-23 óra)
11-én (16-21 óra)
Mikulás vasárnap 17 órakor
(feliratkozás: Pía 4791-4435
18-tól 22 óráig)

Szombaton, december 18-án Plátanoson: Kettős ünneplés...

A Zrínyi Ifjúsági Kör
hagyományos karácsonya

Találkozó déltől kezdve
Mise du. 4-kor, aztán fagyújtás

39 sz. Magyarok Nagyasszonya Icses.

50. évfordulóját

tábortűz keretében a Z.I.K.
karácsony után megünnepeljük

Mindenkori Z.I.K. diákokat és cserkészeket szeretettel várunk, hogy egy különösen fontos évfordulón együtt ünnepelhesük e két eseményt!

ÉRDEKES TÖRTÉNET - SZIKVÍZ (közkeletű nevén: szódavíz) – egy magyar kultuszital

A magyarországi szódavíz-gyártó iparosok és reprezentatív egyesületük a Magyar Országos Szikvízkészítő Ipartestület nevében köszöntjük az Argentínai Magyar Hírlap kedves olvasóit, az Argentínában élő magyarokat és leszármazottaikat és kérjük, ismerkedjenek meg a tradicionálisan magyar szakmánk és ipartestületünk múltjával, jelenével és nagyon remélt jövőjével.

Amikor Pesten 1829-ben elkezdik a régi Vigadó építését, akkor a győri bencés gimnázium fizikatanára, Jedlik Ányos rátalál két svájci gyógyszerész leírására, amely szerint mesterséges savanyúvizet tudtak előállítani oly módon, hogy a széndioxidot nyomással préselték a vízbe. Eljárásokat viszont titokban tartottak.

Jedlik a kísérletezések sora után egy Pallós nevű bádógosmester segítségével elkészítette az első szikvízkészítő gépet. Szerény volt, tartott a kíváncsiságotól, de hosszú vívódás után 1829-ben egy tekintélyes bécsi fizikai és matematikai lapnak elküldte a tanulmányát, amelyben megismertette a világgal a szódavíz üzemi gyártásának titkát.

Jedlik Ányosban a magyar szikvízkészítők első kollegájukat is tisztelhetjük, mivel 1842-ben Pesten négy munkással beindított egy szikvízkészítő üzemet, amelyet unokaöccsének Szabó Alajosnak 1843-ban átadott, hogy életet a tudománynak szentelhesse.

A következő évtizedekben, általában ismertté és kedvelté vált a „szegények üdítője” és ezzel párhuzamosan az üzemeltetéshez szükséges háttérpar is megerősödött. 1869-ben a m.kir. Belügyminisztérium rendeletet adott ki a „Szikvíz gyártása körül követendő rendszabályokról”, amelynek számos megállapítása napjainkra is aktuális. Az 1800-as évek második felében a korcsmárosok, vendéglősök, kávéházak használtak elsőként szikvízkészítő gépet saját ellátásukra, de fokozatosan megjelentek az önálló iparosok is.

A szikvízgyártás részét képezte az üdítőital gyártás is. Kifejlesztették a málna- és citromízű szénsavas üdítők részére egy különleges golyózású üveget: a *krachedlit*. Az alapanyagot a Zwack gyár szállította. Tehát a mai szénsavas üdítőital gyártás és ásványvíz palackozás a korabeli szikvízüzemekből fejlődött ki.

A szikvíz gyártását és forgalmazását az évek során számtalan szabadalom és találmány

kísérte. Ezt szükségszerűvé tette a gyártók és beszállítók közötti verseny is, de a fogyasztók is egyre igényesebb megjelenésű, színre-formára szebb palackokat vártak az iparosoktól (az érdeklődők megtekinthetik Bánffy István szegedi szikvízkészítő iparos magángyűjteményében a gyönyörű formájú és szébbnél szebb színű régi szódásüvegeket, régi gépeinket). A töltőgépek és a szifonfejek piacát olyan nagy nevek uralták, mint Süss és Fridmann, Végh Károly és Tsa., Vető Sándor, Ficher József, vagy Kont Oszkár.

A szikvíz a magyar gasztronómia szerves részévé vált, diadalútja máig töretlen és határokon átívelő. Szódás dinasztiai nevelkedtek generációkon keresztül, számos esetben használva ugyanazokat a gépeket, akár 50-60 éven keresztül, jó híret kelteve a magyar iparnak szerte a világon. Jellemző története a szakmánknak, hogy nemrégiben egy magyar származású szikvízes kereste meg hazai kollegáit a kanadai Torontóból, hogy lassan elfogynak az 1930-as években vásárolt üvegek és már bizony a gépet is fel kellene újítani... Három generáció élt meg egy kis üzemből, ugyanazzal az eszközzel dolgozva!

Természetesen a mai magyar szikvízgyártó ipar a hagyományok tisztelete és az elődök emléké-

Muzeális értékű gépek

nek a megőrzése mellett nagy gondot fordít a kisüzemeinek a korszerűsítésére, fejlesztésére. Jó alkalmat adott erre a HACCP élelmiszerbiztonsági rendszer bevezetése 2002-ben. Gépeink ma már rozsdamentes anyagokból készülnek, némelyiket számítógép vezérli és kiváló minőségű műanyag palackokba töltjük a szódavizet. A szódavíz készítés titkát az ipartestületünk tanfolyamán tanulhatják a hallgatók, a tanfolyam végén szakmunkás bizonyítványt kap a sikeres vizsgázó. Magyarországon szakmai képzettség nélkül nem lehet szikvízkészítő ipart üzni. A fejlődést a szódavíz mellett kitartó fogyasztóinknak köszönheti az iparág, bár korántsem voltak gond nélküliek az utóbbi esztendő. Az Európai Unió csatlakozással kapcsolatban mindenféle rémhír keringett. Felmérve ezeket a nehézségeket a Magyar Szikvízkészítő Ipartestület vezetősége igyekezett módszeresen felkészíteni a szakmát az uniós csatlakozásra. Első lépésben Nemzetközi Szikvízkészítő Konferencián szólaltatták meg az unióban dolgozó szikvízkészítő kollégákat. A Magyar Szabvány-

ügyi Testület tagjaként folyamatosan részt vesznek

a szikvízgyártó ipar szabványok kidolgozásában, tagja a Magyar Ásványvíz és Palackozott víz Terméktanácsnak. Legnagyobb sikerüket 2004-ben érték el, amikor az ipartestület szakértőinek pályázata révén megkapták a szikvíz, mint „Garantáltan Hagyományos és Különleges Termék” tanúsítását. Termék leírásunk bekerült a Magyar Élelmiszerkönyv nemzeti értékei közé és ilyen módon hivatalosan is hungarikummá vált.

Ezzel az ipartörténeti dokumentummal kívánjuk megalapozni a magyar szikvízkészítő ipar következő éveit, egyfajta megnyugvást hozva szakmabelieknek és fogyasztóinknak egyaránt.

Rangot jelent a „Garantáltan Hagyományos és Különleges” állami védjegy, amitől az évtől használhatnak a hazai gyártók.

Büszke lehet a kb. 1500 magyarországi szikvízüzemben dolgozó közel 10.000 munkatárs azokra a kísérletező, feltaláló honfitársunkra, akik megteremtették annak a lehetőségét, hogy Magyarország „szikvíz nagyhatalommá” váljon. A szakmánknak ez a dicső múltja példabotok napjainkra is.

(Bánffy István és Deák László, a Magyar Szikvízkészítő Ipartestület vezetőségének tagjai)

Szerk. megj.:

Deák László feleségével idén márciusban nálunk is járt Buenosban. Magánemberként a tradicionális szódavíz gyártó AQUA NOVA KFT családi cég tulajdonosa. 2000-ben megválasztották a Magyar Szikvízkészítő Ipartestület elnökévé, 2004-ben újra választották. Dél-Amerikai útjának legfontosabb célja volt, hogy megismerkedjenek a chilei és argentin szikvízgyártó iparral, amiről már volt némi ismeretük. Buenos Airesben részben meglátogattak néhány szikvízgyártó üzemet, köztük és IVESS céget is. Argentin kollégáik nagyon szívélyesen fogadták őket, bár kissé meglepődtek, hogy az Európai Unióban is van olyan ország, ahol népszerű a szódavíz, és hogy közel 1500 üzemből gyártják Magyarországon! További céljuk volt, hogy meghívják az argentin és chilei iparostársakat a Budapesti Kongresszusi Központban 2005 októberében megrendezésre került II. Nemzetközi Szikvízgyártó Kongresszus, Szakkiallítás és Vásárra. Sajnos a hatalmas távolság miatt nem utaztak, de a szívélyes barátság megmaradt köztük és bármikor igazi magyaros vendégszeretettel várják őket. Ugyanígy üzenik nekünk, hogy természetesen szívesen látják az Argentin Magyar Hírlapot és kedves olvasóit is!

Már modernebbek a vonalak!

28 ÉVE ALAKULT MEG A SZABAD MAGYAR ÚJSÁGÍRÓK SZÖVETSÉGE (Washington, DC)

Szabad Magyar Újságírók Szövetsége néven megalakult a magyar emigráns sajtó munkásainak érdekképviseleti szervezete. Az alakuló közgyűlést 1978. november 25-én tartották Clevelandben, a Magyar Találkozó keretében. A jelenlévők megvitatták az új szervezet célkitűzéseit, programjait és megállapodtak az alapszabály főbb pontjaiban. Miután eldöntötték, hogy kik lehetnek tagjai a Szövetségnek, vezetőséget választottak, amely viszi a szövetség ügyeit. Az alakuló közgyűlés elnökül a betegsége miatt távollévő Flórián Tibort kérte fel, míg a két alelnöki tisztséget Szakács Erzsébet és Ft. Dengl Miklós OFM vállalták. Az ügyvezető titkári tennivalók ellátása Stirling György feladata.

Az alakuló közgyűlés résztvevői egyetértettek abban, hogy az új szervezetnek tagja lehet mindenki, aki a kommunizmus elől menekült szabad földre és bármiféle hírközlő vagy sajtótevékenységet folytat, emigrációs magyar újságokban – akár fő-, akár mellékfoglalkozásként – rendszeresen vagy alkalmilag publikál, magyar sajtótermék szerkesztője vagy kiadója, illetve magyar nyelvű rádióadásoknál közreműködik, vagy magyar lapok számára készít riportképeket. A felvételt kérőnek ki kell jelentenie, hogy a kommunizmussal semmiféle elvi kompromisszumra nem hajlandó.

A Szabad Magyar Újságírók Szövetsége elsősorban érdekképviseleti szervként kíván működni: legfontosabb feladatának tekinti, hogy kampányt indítson a szabadföldi magyar újságok megmentése érdekében és a lapok iránti érdeklődés felkeltésével, új előfizetők, olvasók toborzásával friss vért pumpáljon a szabad magyar sajtó egyre lassuló vérkeringésébe. A Szövetség – az összmagyarságot érintő alapvető fontosságú ügyekben – igyekszik majd közvetítő tevékenységével összehangolni az emigrációs sajtó lapjainak álláspontját, különös tekintettel arra, hogy a clevelandi Világkongresszusok döntései a két kongresszus közti években is érvényesüljenek és azok elvi határozatai feledésbe ne menjenek. Ezek szellemében a Szövetség észak-amerikai, vagy nemzetközi fórumokon is hallatni fogja szavát, egyetértésben az azonos célokat követő többi magyar szervezettel. Végül célul tűzi ki a Szövetség a sajtóetika és a sajtó-nívója fölötti örökösödést, a régi tiszteletreméltó magyar sajtóhágyományok nyomán.

A 2006. évi tisztikarra jelöltek nevei a következők: (A tisztikar megújítására vonatkozó szavazást a közeljövőben bonyolítják le le-velileg)

Elnök: Ft. Kiss G. Barnabás OFM (Detroit, USA)

Alelnök: ifj. Fekete István (Chicago, USA)

Főtájtár: Soós József (Baltimore, USA)

Régiók alelnökei:

USA: Harmath István (Chicago, USA)

Kanada: Borbás Károly (Toronto, Kanada)

Nyugat-Európa: dr. Sasvári László (Lausanne, Svájc)

Kárpát-medence: Baloghné Tóth Erika Katalin (Budapest, MO)

Dél-Amerika: Haynalné Kesserű Zsuzsanna (Buenos Aires, Arg.)

Ausztrália: Csapó Endre (Sidney, Ausztrália)

Az Olvasó írja...

Kedves Zsuzsól!

A lapja minden dicséretet megérdemel, tartalmas, szép kiállítású. Kevés ilyen tetszetős újság van az emigrációban. Bámulatra méltó az ottani magyarság működése. Különböző szervezetek, egyházak rendezvényei, működő könyvtár... Irigylésre méltó magyarelet van.

A Jóisten áldása kísérje életét és munkáját továbbra is.

Kézcsók, Soós Józsa, Baltimore

Nagy anyagi kár az Öregotthonban!

Félelmetes robajjal, óriási csörömpöléssel történt: a betegszoba (kb. 4 x 4 m) falairól váratlanul egyszerre szakadt le a 2 m magasságú csempézett rész. Hála Istennek nem esett senkinek sem kára. Azonban az összes csempe darabokra tört. Ezt a munkát úgy látszik hanyagul és elégtelenül végezték el csupán 4 évvel ezelőtt... Eddig valahogy tartott, de a csempék lazán voltak ráragasztva a falra, és itt a szomorú eredmény.

Nagy anyagi kárt jelent ez. Kérjük a kolónia velük érző részét, segítsenek újból sürgősen helyrehozni a megtörtént bajt. A betegszobának törvény szerint csempézve kell lennie, mint egy kórházban. Minden segítséget előre is hálásan köszönünk!

Nyári kettősszám lapzárta december 28

Anyag és hírek beküldésére
4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület, 1. em. (Pje. Juncal 4250, Olivos).
Tel. 4799-8437. haynal@fibertel.com.ar
Esetleges más órarend egyeztetésére
Tel. 4798-2596 / 4723-3655.

Az Argentínai Magyar Hírlap előző számai interneten is olvashatók
www.hhrf.org/amh
www.lamoszsz.hu/amh
<http://epa.oszk.hu/amh>

Köszönet mindazoknak, akik színvonalas munkájukkal, anyagi támogatásukkal segítik a lap folyamatos megjelenését!

SZILVESZTERKOR
MULASSON JÓL A
HUNGÁRIÁBAN!

Köszöntsük együtt az újévet!
Asztalfoglalás Omárnál: 4799-8437 / 4711-0144
(lásd Eseménynaptár SP rész utolsó oldalán!)

Soós József (Baltimore)(*):

Menekülés a vasfüggöny mögül (2., befejező rész)

“Mi harcoltunk, ha nem is győztünk. Ámbár hazánkat nem mentettük meg, de a zsarnokságnak útját álltuk. Majd ha történelmünket megírják, elmondhatják rólunk, hogy ellenálltunk.” (Kossuth 1849-es mondása 1956-ra is érvényes!)

(Folytatjuk az előző számból. Ott maradt abba az emlékezés, hogy a menekülő csoporttól a határ közelében a vonat ellenőre kéri a határsáv-igazolványokat. Azt felelik, úgy hitték, nem kell.

Arra nagyon vigyáztunk, nehogy eláruljuk, hogy együvé tartozunk. Lehet, hogy a rendőr gyanút fogott, mivel mind Sztálinvárosból jöttünk és mind a Vasmű műszerüzemében dolgoztunk. Amikor mindenkit igazoltattak – érdekes, hogy csoportunkon kívül mindenkinek volt határsáv igazolványa! – a rendőrök is leszálltak és a busz folytatta tovább az útját. Meg kell jegyezni: ha a rendőröknek eszébe jut a jegyek ellenőrzése is, biztosan mind lebuhtunk volna, hiszen mindannyian Bolyba váltottuk meg a jegyet! Nem volt jegyünk se Mohácsra, se Dunaszekcsőre...

Felkerestük a megadott címet. Bekopogtunk az ablakon. Valaki elhúzta a függőnyt és mi kértük, hogy engedjenek be minket. Nem lehet, kaptuk a gyors választ. Nemcsak szigorú kijárási tilalom van, de börtönbüntetést kaphat, aki beenged valakit éjszakára a házába. Mondtuk, hogy a lányuk barátai vagyunk Sztálinvárosból, s hogy odabent m i n d e n t elmondunk. Bent aztán a jó meleg

szobában elmeséltünk mindent: mi járatban vagyunk és mi történt a határsáv igazolásnál. Kértük, hogy éjszakára ott maradhassunk, majd reggel a visszafelé menő busszal hazamegyünk. Vezető nélkül, sáros szántóföldeken a hideg, havas téli esőben terhes feleségemmel nem mertük vállalni az utat. Különben is, már az indulás előtt úgy beszéltek meg, hogy szombatban indulunk el, és ha valami akadályba ütközünk, vasárnap visszajövünk, és hétfőn bemegyünk dolgozni, mintha mi sem történt volna. Bőséges vacsorát kaptunk és 10–11 óra körül szép tiszta ágyba fekdünk le a meleg szobában.

Két óra felé járhatott az idő, amikor valaki felébresztett bennünket. Nem akartunk hinni a szemünknek! Sárosan, vizesen, elcsigázottan ott állt az egész társaság, mind, akit a rendőrök leszállítottak a buszról. Egymás szavába vágva mesélték:

- Amikor a busz elment veletek, a rendőrök azt tanácsolták – mivel a busz csak reggel megy visszafelé – ne várjunk ott a hideg esőben, menjünk vissza a legközelebbi faluba. Kopogjunk be a kocsmába és ott várjuk be a holnapi buszt, amivel haza mehetünk. El is indultunk visszafelé. Korom sötét volt, szakadatlanul esett a havas eső és fűt a szél. Vissza-visszanéztünk, s amikor már nem láttuk a rendőröket, letértünk az útról a szántóföldekre. Nagy kört leírva megkerültük őket, s most itt vagyunk.

Levetették a sáros, vizes öltözéket, megvacsoráztak és lefeküdtek ők is. Vacsora közben megbeszéltük, hogy ma már nem indulunk el. Ott töltjük a vasárnapot és kipihenve magunkat, gyalog indulunk neki a határnak. Vasárnap csendes volt a falu. Mi ki sem mozdultunk a szobából, csak ha az udvaron lévő WC-re kellett menni valakinek. Akkor is csak úgy, hogy a háziasszony előbb kiment a kapuhoz, megnézni, nem jár-e valaki az utcán...

Elérkezett az este, az indulás ideje. Megvártuk, amíg a falu nyugovóra tért. Elbúcsúztunk a ház asszonyától, megköszöntük a szállást és a szíves vendéglátást. Tudtuk, ha elfognak bennünket, rájuk is börtön vár. Az udvar

- De kell – felelte a rendőr és leszállította őket is. Ez a fiatalasszony lett volna a vezetőnk át a határon. Leszállás közben még megúsztunk nekünk édesanyja bolyi címét...)

hátsó részén hagytuk el a portát, s csendben, nesztelenül lopakodtunk kifelé a faluból a kertek alatt. Elöl a vezető fiatalasszony férjével, mögöttük mi, libasorban. A műttől bizonyos távolságban haladtunk tovább, a határmenti sáros szántóföldeken. Ha az úton egy gépkocsi lámpája feltűnt, azonnal hasra vágódtunk, megvártuk, míg elmegy, csak úgy folytattuk tovább utunkat. Néha az oroszok meg a magyar határőrök fellőttek egy-egy világító rakétát, s persze ilyenkor is azonnal lehasaltunk, s lapítottunk a sárban mindaddig, amíg a rakéta világított.

Közben patakhoz értünk. Sekély volt a víz, itt-ott jég fedte. Nem volt széles, de átugrani nem tudtuk. Bottal állapítottuk meg, milyen mély. Mivel én birgerli csizmában voltam, a többiek meg félcipőben vágta neki az útnak, én cipeltem át őket a hátamon. További pár óras gyaloglás után egy széles, mély mesterséges árokhoz értünk. Szerencsére csak az előző napok esővíze gyűlt össze benne, de egymás segítése nélkül nem tudtunk átkelni a gödrön. Én csúsztam le elsőnek, utánam

a Kanadában élő barátom ereszkedett le. Átvittem a vízen, ott a vállamra állva felkapaszkodott. A többiek is mind így jutottak át, s végül engem is felhúztak. Az árok déli részén vastag, vasból készült andráskeresztek voltak a földbe betonozva – tankcsapdák. Részbe lehetett ez a Rákosiék által épített határzárnak, amelyet abban az időben készítettek, amikor Tito még “az imperialisták láncos kutyája” volt.

Mentünk tovább. Egyszer csak kakaskukorékolást hallottunk, amelybe néha egy-egy kutya ugatása is vegyült. Falu közelében lehetünk – állapítottuk meg. De, hogy hol vagyunk, azt a vezetőnk sem tudta. Már régen át kellett volna érnünk a határon. Talán eltévedtünk? – gondoltuk rémülten, de később kiderült, hogy nem. Bolytól délkeleti irányba ez volt a legközelebbi határszakasz.

Közben egészen megközelítettük a falut és letelepedtünk egy szénaboglya tövében. Fáradtak és elcsigázottak voltunk. Sorsot húztunk, hogy eldöntsük, kik indulnak a felderítésre. Várados feleségem kérte őket, hozzanak egy pohár vizet, mert nagyon szomjas.

Bekopogtak az első házhoz. A felébredt háziak erőlyes hangon, szinte kiabálva utasították el őket:

- Azonnal menjenek el! Nekünk nem szabad éjjel szóbaállni senkivel sem. Börtönt kap, aki idegeneket segít vagy akár csak szóba áll velünk.

- Egy terhes asszony van velünk, egy pohár vizet kér.

- Szó sem lehet róla! Nem adunk! Ha nem mennek el, azonnal hívjuk a rendőrséget.

- Elmegyünk, csak annyit mondjanak meg, hogy hívják ezt a falut! - Udvar – felelték.

- Akkor jó helyen vagyunk – mondta vezetőnk. - A falut megkerüljük. A falu utolsó házábanál van a határsorompó, akkor már Jugoszláviában leszünk...

Azonnal elindultunk és észre sem vettük, mikor mentünk át a határon! Egyszer csak elértek a műutat, már ezen haladtunk tovább. Ahogy világosodni kezdett, bementünk az út mellett álló kukoricaszár boglyához. Innen jól belátható volt a táj déli irányba.

Vázlat a menekülés útvonaláról

... Pontozott a gyalogmenetelés útja
1. A kukoricaszár boglya
2. A gazdasági épületek

Halhatatlan magyar nyelv

A nyelv kifelé elválasztja egyik nemzetet a másiktól, befelé azonban a nemzetet alkotó tényezők közül a leglényegesebbeknek. Nem mellékes valami, hanem mélyen a nemzet testében, lelkében gyökerező valóság, szervezetének része, amelyhez élete, léte van kapcsolva. Sokkal több, mint pusztán a gondolat hordozója. A nyelvben fejeződik ki a nemzeti lélek minden sajátja, eszejárása, felfogása, érzésvilága, idegalkata, képzeletének működése; ez jellemének legsajátabb letéteményese, megőrzője és fenntartója. Vedd el a nemzet nyelvét, s a nemzet megszűnt az lenni, ami volt; nyom nélkül elenyészik, beleolvad, belehal az őt környező népek tengerébe.

Nyelvünk nemcsak eredésünk bizonyítója, hanem műveltségre való képességünk és nemzeti egyéniségünk önállóságának, külső hatásokat felszívó és magához hasonító erejének tanúságtevője is.

Nemzeti fennmaradásunk egyik leghatalmasabb biztosítója nyelvünk múltjának története, jelenének gazdagsága és jövőjének fejlődőképessége. „Árpád magzatja” nem enyészhet el, míg ajkán a „halhatatlan magyar nyelv” hangjai zengenek.

A magyarság veszedelme

A nyelvújítás sok olyan elemmel gazdagította nyelvünket, amelyre csakugyan rászorult, hogy fejlődő művelődésünknek alkalmas kifejezőjévé válhasson. De viszont az a szerencsétlen körülmény, hogy Báróczi és Kazinczy éppen fordítások segítségével indították meg a nyelvművelést, végzetesen hatott: példájuk fölszabadította követőiket arra, hogy mindenben és mindenütt a német mintát kövessék, s így aztán számtalan fölösleges szóval és fordulattal árasztották el nyelvünket és szorították ki a tősgyökeres magyaros kifejezéseket. Népies íróink hatása részben jóvátette a megtörtént romlást, és egyik-másik irányban elejét vette a további romlásnak. De a népies ellenhatás sok tekintetben sikertelen maradt, számtalan olyan kifejezőmód, mely voltaképpen fölösleges volt s csak a régi szép és jó magyaros kifejezés rovására terjedt el, immár annyira szokásunkká lett, hogy alig tudunk szabadulni tőle. (Tolnai Vilmos nyelvtudós, 1870-1937)

Íme néhány példa... (a 30-as évekből!):

A régi magyar így beszélt:

- Munkabíró ember
- Fontos nagy okokból lett...
- Tanácsával mind az városbeli polgárok élnek
- Hosszú készüléket kíván
- Van-e okunk ennek örülni, v. hogy ennek örüljünk
- Nem penészednek meg otthon, jobbára kinn kószálnak
- Vesd ki belőlünk szertelen szerelmét ez jelen való életnek
- Budának sokkal rövidebb az út
- Valahogy, valahogy csakugyan engedett
- Valóban szerencsénk van az sógorokhoz
- Élőszóval közölték a fejedelem akaratát
- Velejében ugyanazt mondotta
- Teljességgel megfoghatatlan
- Valósággal v. igazán bámulatos
- Le a kalappal! Lökjétek ki!
- Tessék mindjárt válaszolni!
- Tessék velem tudatni, vajjon...
- Úgy szerettem, mégis elhagyott

Az új magyar így beszél:

- Munkaképes.
- Nagy horderejű okok miatt történt
- Tanácsát az összes polgárok igénybe veszik
- Hosszas készüléket igényel
- Van-e ok e fölött örülni
- Nem penészednek meg otthon, túlnyomólag kinn kószálnak
- Szabadíts meg a jelen életnek túlhajtott szerelmétől
- Buda felé lényegesen rövidebb az út
- Valahogy, valahogy tényleg engedett
- Tényleg szerencsénk van a sógorokhoz
- Szóbelileg közölték...
- Lényegileg ugyanazt mondta
- Egyszerűen megfoghatatlan
- Egyenesen bámulatos
- Le a kalappal! Ki vele!
- Kérem mindjárt válaszolni!
- Kérem engem tudatni, vajjon...
- Úgy szerettem, s ennek ellenére (v. annak dacára) elhagyott

A magyar nyelv megőrzése az emigrációban

Helyzetkép: A San Francisco-i magyarság nyelvéről és szokásairól

A világban szétszóródott magyar közösségeinket érintő egyik legégetőbb gond és feladat anyanyelvünk és kultúránk megőrzése és továbbörökítése.

A diaszpórában élő magyarságnak mint önálló etnikai csoportnak továbbélése szempontjából a nyelv megőrzése mellett egyik fő feladata a jól működő, modern információs hálózat, amely összeköti mind egyéneket, mind intézményeket, valamint az, hogy az egyes közösségek tudjanak egymás életéről.

A részvétel mellett azonban az is lényeges, hogy elkerüljük anyanyelvünk leromlását, hiszen az angol nyelv befolyását nehéz kivédeni (és a spanyolét is! Szerk.)

Nyelvünk és kultúránk aktív megőrzése és vonzóvá tétele által sikerülhet az asszimilációs folyamat lelassítása.

„Nyelvszigetnek nevezzük az olyan nyelvi közösséget, amely lelassult nyelvi-kulturális asszimiláció eredményeként jön létre. Földrajzilag távol esik az anyanyelv

felségterületétől, és egy más nyelvű és nemzetiségű többségi társadalom öleli körül. Ez utóbbitól való különállását az egyéni vonásokat hangsúlyozó szocio-pszichológiai beállítottság – az ún. nyelvsziget-mentalitás – is megerősíti”. (A szerző fordítása).

Két nyelv, két műveltségi kör

Ennek a közösségnek, akárcsak a többi hasonlóknak, az anyanyelv erőzójával kell együtt élnie, különösen ami a nemzedékek közti nyelvi eltérést illeti. Tagjai közül egyesek küzdenek a beolvadás ellen, mások, talán többen, ebbe belenyugszanak, mivel elkerülhetetlennek tartják. Majdnem mindenki viszont – helyesen – szükségesnek tartja az integrációt. Tóth Gergely (University of California, Berkeley) TG előadásának rövid összefoglalóját közzé tettük. Elhangzott a XLII. MAGYAR TALÁLKOZÓ alkalmából, Clevelandben.

Föltesszük a kérdést:

ÉS MI, ARGENTÍNAI MAGYARSÁG HOL ÁLLUNK? Várjuk Olvasóink leveleit, véleményükkel, hozzászólásaikkal!

Nem messze tőlünk, gazdasági épületeket fedeztünk fel.

- Nézzétek! – kiáltott fel az egyik társunk. – Az épület tetején vörös csillag van! Biztos, hogy Jugóban vagyunk! Nálunk a forradalom alatt minden vörös csillagot levettek.

Felálltunk és halkán elénekeltük a Himnuszt, majd egy utolsó búcsút mondtunk Hazánknak: *Isten veled Magyarországi! Ki tudja, látunk-e még?! Aztán elindultunk az ismeretlenségbe, egy ismeretlen élet felé.*

Utóirat: A kádári enyhülés után, amikor „fasiszta kóbor ritterek”-ből „külföldre szakadt hazánkfiai” lettünk, egyik társunk hazavitte gyermekét bemutatni a nagymamának, és felkereste Sztálinvárosban

a volt kollégákat is. Elmondták neki, hogy néhány héttel a menekülésünk után, sokaig kerestek bennünket. Keresték a fegyvereket, a kézigránátokat, amit a Dunaparton elástunk. Ma már azt is tudjuk, hogy azért rendelték el a határzárát, azért állították vissza a határsávrendszert, hogy a további meneküléseket megakadályozzák és elkezdhessék a megtorlásokat, szabadságharcosok összeszedését és kivégzését.

Vége

(*) Soós József jelenleg az XLI. évfolyamában lévő baltimore-i AMERIKAI MAGYAR ÚJSÁG című havi folyóiratnak kiadója és főszerkesztője. Ezen kívül a SZMÚSZ-nak ügyvezetője.

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

A CSILLAGSZEMŰEK Braziliában

A világsikerű „Csillagszemű” ifjúsági és gyermek táncgyűttes vendégszerepelt Rio de Janeiroban, Nova Friburgóban, és São Paulóban többször. Minden szereplésük tomboló sikert aratott. Az együttesnek megálmodói és létrehozói **Timár Böske és Timár Sándor**.

Timár Sándor Szolnok környéki tanyasi gyerekként született 1930-ban, egy zenei tehetséggel megáldott családban. Cserkészcsapata regőcsoportjában ismerkedett meg a népművészettel, néptáncal.

Édesapját „kuláknak” bélyegezték, Sándort nem vették fel az orvosi egyetemre. Jelentkezett tehát a Szakszervezetek Országos Tanácsának Művészegyüttesébe (SZOT), ahonnan később megindult

Együttes vezetését.

Böske versenytornásznak indult, de a gimnáziumban már nem volt ideje komolyan a tornát folytatni. Rokoni javaslatra bejutott a Bartók Béla Táncgyűttesbe, amelyet a „nagy” Timár Sándor vezetett. Ott kitűnt Böske királynői alakja a lányok első sorában, gyönyörű mozgással, őszinte, bájos mosollyal a szőlőrésekben. A házaspár életútja egy darabig még az ország legfontosabb Táncgyűttesében folytatódott. Folyamatosan „ötszörös anyuka lett másfél évtized alatt”.

Megszervezett egy magas színvonalú gyermekcsoportot, a **Szivárvány Gyermekcsoportot**. A rendszer nem támogatta, tehát Bösken és Sándoron múltot, hogy a „...csillag szemű, elhívatott gyereket az utcára teszik, vagy együtt maradhatnak és a hagyományörző néptánc része lehet gyermekkoruknak, felnőtté válásuknak...” Így születtek meg a **Csillagszeműek**, és ma mintegy 450 gyerekkel foglalkoznak!

A **Timár-féle módszert** alkalmazták: Sándor szerint táncot úgy kell tanítani, mint az anyanyelvet. Betűről-betűre, szóról-szóra, mondatról-mondatra.

Vagyis a Csillagszeműek táncgyűttesébe beiratott **óvodáskorú apróságok** először megtanulják a lépés elemét, (a betűt) azután a lépéskombinációt (a szót) és végül a mozdulat-mondatokat. A **magyar néptánc improvizáló jellegű**, és természetesen a falun nem színpadon, koreográfiával táncolnak, hanem szabadon.

Itt is: a gyerekek szabadon, jókedvűen, szórakozva tanulják meg a tánc-anyanyelvet; észrevétlenül a tánc mellé megkapják az egész kultúrát: a szép ruhát, a népdalt, a viselkedést, a közösségi együttlétet, és mindezt mozgással és ritmussal!

Lámpalázuk nincs, már álomban is tudnak táncolni, az már beépült tudatukba, lelkükbe. Így lettek a Csillagszeműek világhírók!

Már voltak sok helyen: Anglia (kétszer), Ausztria (háromszor), Belgium, Belorusszia, Csehország (háromszor), Franciaország, Görögország, Horvátország, Írország, Japán (kétszer), Németország (kétszer), Olaszország (ötször), Oroszország, Románia - Erdély (kétszer), Skócia, Svédország, Szerbia és Montenegró (kétszer), Szlovákia, Új-Zéland.

Reméljük, Braziliába is jönnek újból!

felfelé ívelő tánc és tanári karrierje. A következő évtizedekben megállás nélkül tanított táncot, koreografált, újabb táncsoportokat alakított. Járta a falukat, megfigyelt, jegyzetelt. Megszületett benne az ún. **Timár-féle módszer**.

A külföldön is nagyon kedvelt **Táncházak beindításában** volt nagy szerepe, legendás tanárrá válik. „A fiatalok tiszta forrásból merítenek - hidverés a múlt és jelen, a falu és város között...” A későbbiekben elvállalja a nagyszerű **Állami Népi**

HÍRFORGÁCSOK

Innen-onnan vett hírek

Meggazdagsunk a madárinfluenzán?

A madárinfluenza elleni magyar oltóanyag akár 500 milliárd forintot bevettelt is hozhat az országnak - mondta az egészségügyi miniszter. Rácz Jenő szerint már több mint 100 millió ampulla vakcinára érkezett megrendelés külföldről. Egymillió adag állítólag már el is készült, de titok, hol állították elő és hol tárolják. Szakértők szerint 100 millió ampulla oltóanyag akár egy év alatt legyártható - darabja körülbelül 5 dollárért. A szakminiszter szerint egy darab ampullát 25-30 dollárért lehet eladni a nemzetközi piacon, de már azon is gondolkodnak, hogy magának az oltóanyag előállításának licencét is értékesíti Magyarország. Ha törzskönyvezik a magyar oltóanyagot, akkor az ország bevétele ebből a gyógyszerből meghaladhatja az 500 milliárd forintot is. A vakcina törzskönyvezése legkésőbb februárban várható, ezután lehet majd megkötni az üzleteket. (Köszönjük a hivatalos hír beküldését Polák Zoltán konzulnak. Szerk.)

A gyógyításért fizetni kell:

Az egyéni járulékszámllák rendszerének bevezetésével együtt, várhatóan januártól lép hatályba a háromszintű egészségügyi ellátási csomagról szóló rendelkezés. Az egyéni számlákat

az APEH készíti elő, amelyekből kiderül majd, ki után ki fizet járulékot.

A kormány azt reméli, hogy fény derül a becslések szerint 350 ezer „potyautasra” is, akik ugyan megtehették, mégsem fizetnek, ám igénybe veszik az egészségügyi ellátást. Ők egyelőre csak figyelmeztetést kapnak, az átmeneti időt egy évre becsülik.

Milyen ember volt valójában Károlyi Mihály?

A szocialista párt országos elnökeinek tagja, Steiner Pál megkoszorúzta Károlyi Mihály budapesti szobrát. Az ünnepség résztvevői az öszirózsás forradalomra emlékeztek. Károlyi Mihályról egymásnak ellentmondó véleményeket olvashatunk: Szidiropulosz Archimedes, a kor egyik szakértője saját álláspontját mondta el. A történész szerint, ha valaki kézbe vesz néhány emlékiratot erről a korszakról, akkor nagyon érdekes dolgokat lát; ezek ellentmondanak mindannak, amit ma Károlyiról állítanak. Kozma Miklós, az egyik csapattiszt azt írja memoárjában Károlyiról, hogy jellemző rá a naivitás, az ostobaság, a könnyelműség, lelkiismeretlenség. Herczeg Ferenc íróknak szerint az önhietség tudatlansággal párosult, a fegyelmezetlenség

erkölcsi korlátokat nem ismerő jellemmel, és mániákusan csökönnyös volt Károlyi. Batthyány Tivadar gróf, aki Károlyi híve volt, azt mondta róla, hogy befolyásolható, szélsőséges, kapkodó, tehetségtelen, ambiciózus, önismerethiánnyal küszködött, és végzetesen fanatikus volt.

New York polgármesterének kiáltványa Október 23-án: A Magyar Szabadságharcos /Nemzetor/ Világszövetség diplomáciai sikere

New York polgármestere a Magyar Szabadságharcosok Napjára nyilvánította 2005. október 23-át. Gratulálunk Hóka Ernőnek, a Magyar Szabadságharcos (Nemzetor) Világszövetség elnökének ehhez a diplomáciai sikeréhez.

Szeptember 18-án telt 300 éve annak, hogy Szécsényben az országgyűlés II. Rákóczi Ferencet Magyarország vezérlő fejedelemévé választotta.

Szécsény város internetes honlapjának tanúsága szerint a történelmi jelentőségű országgyűlés 1705. szeptember 12-től - október 3-ig tartott, és részt vett rajta hat püspök, harminchat főúr, valamint huszonöt megye és szinte valamennyi város követei.

CHILEI HÍREK

Örömmel küldöm ezt a pár képet, októberi tevékenységünkről. Huszonharmadikán, a

Magyar Köztársaság nagyköveteinek részvételével megtartottuk az 56-os hősök emlékművének megkoszorúzását.

A Chilei-Magyar Kulturális Testület jelentékes tagjai figyelemmel hallgatták a szónokokat és elénekelték a Himnuszokat.

Szeretettel üdvözlöm az argentínai magyarokat!

Dr. Szánthó György, elnök

Santiagoói téren elhelyezett magyar jellegű emlékmű

j.-b.: Szabó Katalin a Testület vezető kar tagja, vitész Mayer Ferenc alelnök, Barcsi Gyula magyar nagykövet, Dr. Szánthó György elnök

FÖLHÍVÁS! FIGYELEM!

Közeledik a **LEGTISZTÁBB FORRADALOM** félévszázados évfordulója. Történelmünk kimagasló eseményéről egy **emlékkönyv szerkesztését** tervezzük.

Célunk: megörökíteni mindazt, ami 50 év alatt itt, Argentínában történt a forradalom eszméjének a megőrzése érdekében. Kiadványunkat spanyol nyelven szerkesztjük.

Hogy tervünket megvalósíthassuk, **minden fellelhető anyagra szükségünk van**. Ezért kérünk, hogy keresgélj régi papírjaid között, biztosan találsz valamit, ami hasznos lehet. Ha olyasmi van a birtokodban, amitől érzelmi okoknál fogva nem akarsz megválni, engedd meg, hogy lemásoljuk, és azután visszajuttassuk. Továbbá, nagyon szívesen házhoz megyünk „kincsekért”.

Hívjál 4797-9547-es számon, van üzenetrögzítő.

Csak emlékeztetőül, olvasd el a következő listát - bár nem teljes, mert hiányzik belőle az, amivel te fogsz nekünk segíteni!

A **ZIK** évenként következetesen rendezett megemlékezést. Ezekre vonatkozó fényképek, műsorok, meghívók, nyomtatványok, stb.

Lásd néhány műsor címét: Az ember tragédiája; a Zrinyiászból részletek; Jónás könyve; Bánk bán; Hány János; részletek Sütő András írásaiból, Tamási Áron, Nyíró József egy-egy novellája, Széchenyi és Kossuth írásaiból részletek; stb.

Spanyol nyelvű újságcikkek, vagy vezércikkek.

Plakátok Hungria no se rinde (kettő volt).

Fáklyás menet a Floridán

Szentmisék, Istentiszteletek meghirdetése

Tüntetések a régi Magyar Népköztársaság Cnel. Díaz-i épülete előtt

Dr. Theész János kiállítása a régi Magyar Házban, a Cerritón

Spanyolra fordított magyar versek, stb.

Számítunk együttműködésedre! Várjuk hívásodat!

Lomniczy József

Erdélyben új földtörvényt fogadott el a román parlament

A 2005. július 19-én elfogadta a 247/2005 sz. törvényt az 1945.márc.6 és 1989.dec.22 között elkobzott ingatlanok visszaszolgáltatásáról.

60 éves az erdélyi önfeladás: A Szátagú Intéző Bizottság marosvásárhelyi nyilatkozata és a párizsi béke

Hatvan évvel ezelőtt, 1945. november 17-én kezdődött Marosvásárhelyen a romániai Magyar Népi Szövetség /MNSZ/ Szátagú Intéző Bizottságának sorsdöntő ülése. Az itt elfogadott nyilatkozat, amely magán viselte a huszadik századi magyar önfeladás minden jegyét, döntő módon hozzájárult a második világháborút lezáró párizsi békeértekezlet végkiemeléséhez.

Beszüntette megjelenését a Romániai Magyar Szó

Szeptember elsején lett volna 58 éve annak, hogy megszületett a romániai magyarság első és azóta is egyetlen napilapja, a Romániai Magyar Szó. A többségi részvényes mögött álló érdekcsoport megszűnteti. A nyomda- és papírkidások jórészt fedezetlenek, a munkatársak bérüket pedig csak nagy késéssel kapták meg. A döntés nem a szerkesztőségé, mégcsak a kisrészvényeseké sem: „Elvégre a rendszerváltás óta tettük a magunkét, igyekeztünk tudásunk és tehetségünk szerint a legjobb lappal szolgálni, átfogóan tájékoztatni olvasóinkat, futottunk - bár nem ez lenne a feladatunk - a reklámokért, hirdetésekért. Éveken át sikerrel! Ígéret is elhangzott, méghozzá a legmagasabb szinten. Azzal maradtunk, a romániai magyarság pedig egy lappal kevesebb.” (Dr. Hanyecz Vince)

A HUNGÁRIA Egyesület vendéglőse

Omar, családias légkörben

szeretettel várja vendégeit

Nyitva: minden este, kivéve hétfőn

Pasaje Juncal 4250 - Olivos

Asztalfoglalás: 4799-8437 / 4711-0144

ESEMÉNYNAPTÁR:

LÁSD SPANYOL

RÉSZ UTOLSÓ

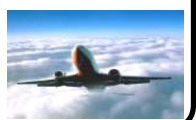
OLDALÁN

Hívjon: 4812-5564

Fax: 4812-3239

elenadory@hotmail.com

Akik nem engednek

Langyos, búskomor az idő, akárcsak 49 évvel ezelőtt. S ez a szomorkás délelőtt rál a lelkekre, itt **Budapest**en, az **Új Temető 301-es parcellájában**. Ahol tizenöt évvel ezelőtt, ilyenkor, lovas rendőrök taposták meg a kivégzett mártírok sírjait, hogy még véletlenül se találjanak rájuk a reszkető hozzátartozók. A megújított sírkertben lassan gyülekeznek az emberek. Egykor megtört csontú veteránok, hozzátartozók, özvegyek, testvérek s kíváncsi fiatalok, akik talán semmit se tudnak a sötét időkről.

S amilyen a magyar közélet, olyan a megemlékezés is. A kemény mag, akiknek levették a körmeiket, és hosszú éveket húztak le a kommunista börtönökben, kerülnek a politikaiakat. Nem kívánnak velük találkozni. Csendesesen összegyűlnek az ismeretlen hősi halott sírjánál és meglöbögatják a lyukas zászlót. Lehetünk talán ötvenen. Ötven magyar, akiket egyetlen kormány se tudott elcsábítani, megnyerni, magához édesgetni. Nem hatottak rájuk a szépen csengő ígéretek. Így aztán szegényen bár, de emelt fővel járnak ebben a rendszert váltott furcsa világban. Ők azok, akik szívükben halálukig megmaradnak felkelőknek. Akik soha nem alkudnak s mindig kimondják azt, ami szívükön fekszik. Máig nem mondtak le a bűnösök felelősségére vonásáról. Így is mondhatnánk: **Ők maradtak meg ötvenhat tűzéből.**

Távolabb, szintén ötvenhatosok, Boros Péter egykori miniszterelnök vezetésével, kis csoportban álldogálnak. Ide-ide pillantgatnak a gyülekezetre. Mi pedig találgatjuk: vajon mit éreznek, mit gondolnak? Bizonyára szeretnének itt lenni ők is, de mégsem merik vállalni ezt a közösséget, nyilván attól tartva, hogy itt olyasmi is elhangzik, ami miatt megnehezelt rájuk a háttérhatalom. S bizony attól jobb még most is óvakodni...

Aztán elkezdődik a himnusz: Isten áldd meg a magyart... S ekkor többen megindulnak felénk. A szívük azért csak idehozza őket. Szorosabbra zárul az embergyűrű. Hozz réá víg esztendő - szól az ének. Az ember beleborzong. Ezen a helyen különös ereje, súlya van a kiejtett szónak.

Tűz gyúl a szemekben, amikor **Hornyák Tibor, a Rabparlament elnöke**, elszavalja egyik börtönben írt versét, amit papír híján a fejében írt és őrzött meg az emlékezetében. Őt követi Bártfai Fazekas Zoltán szegedi

operaénekes, aki egyben a szegedi egyetemisták által alapított Magyar Függetlenségi Párt elnöke is. Elénekel egy szép magyar népdalt az itt "pihenőknek": Lovamat kötöttem... Te tőled violám csak a halál old el... Száll a keserűes dallam. Bizony sokan közülük meg sem ízelhették, milyen is a szerelem lázas élete. Túl fiatalon kerültek a bitó alá.

S ekkor megható pillanatok következnek. A Rabparlament elnöke bemutatja Szűcs Lajost, akivel együtt harcoltak Újpesten negyvenkilenc évvel ezelőtt. De ő november derekán, szerencsés-jének, vagy a Jóisten kegyelmének köszönhetően, kicsúszott az embervadászok kezéből. Meg se állt Norvégiaig. Ott alapított családot. S most, ennyi év után a két egykori bajtárs átölelheti egymást.

Megtörténik az a drámába illő pillanat, amire aligha volt még a világban példa. A világnak minden táján a hírlapok címlapjára kerülne a történet; ám, ahogy elnézem, itt csak az **Argentínai Magyar Hírlap** képviseli magát. Hornyák Tibor átadja harcostársának az általuk alapított 56-os szabadságharcos érdemrendet, a következő szavak kíséretében: "Lajoskám! Hármán maradtunk, de itt már csak ketten vagyunk: egyikünk beteg, nem tudott kijönni. Heten pedig az újpesti bajtársaid közül itt nyugszanak alattunk. Engedd meg, hogy itt a kivégzett társaink sírja fölött nyújtsam át ezt a kitüntetést. Vissza egészségedbe!" - S könnyezve egymás nyakába borulnak.

Nehéz, lelket szorító percek következnek. Szem nem marad szárazon. Görcsbe rándul a szív, gombóc ül a torkokba. Sokat próbált, sok szenvedést kiállt emberek zsebkendői után nyúlnak.

Ilyesmire is csak itt történhet meg, Magyarországon. Heten kivégzettként a föld alatt porladnak. Az egyik előtte hat évet töltött börtönben. Hat tavaszt. S ami még ezzel járt... A másikkal éjszaka leple alatt menekülnie kellett a házából. S mindezt - miért?

A magyar szabadságért, amit aznap este az operában pezsgővel ünnepele a politikai elit, s azokról szónokoltak, akik harcoltak a magyar szabadságért. A szabadságharc hősei pedig a parlament díszterme helyett itt a temetőben kivégzett társaik csontjai fölött egymástól veszik át a kiérdemelt kitüntetést!

ötvenhatból

Van-e még egy ilyen skizofrén állapot a világon?

Hát ilyen ez a magyar élet! Ezért nincs itt a jól táplált hazai média. Jobb is talán, mert ezt a szégyent képtelenek volnának feloldani.

De sebjaj! Ez a kitüntetés mindennél többet ér! Ez a legdrágább kitüntetés, amit az elmúlt ötven évben adtak a hazában. Igaz, van Kossuth díj, van már Széchenyi díj. Ezt a díjat azonban úgy nevezik a tiszta szívűek: **A Magyar Becsületrend.**

S ekkor az öreg veterán az egybegyűltekhez fordul. "Barátaim! Itt addig nem lehet megbékélés, amíg társaink gyilkosai a parlamentben ülnek! S ne hívják ide jövőre az ötvenedik évfordulóra Bush elnököt! Főleg ne KISZ titkárok. Bush elnök pedig maradjon otthon. Úgy, ahogy elődei tették ötvenhatban, amikor **vártuk őket, de cserbenhagytak bennünket.**" Halk morajlás fut végig a sorokon, aztán lassan megindul a nép hazafelé.

Az ünnepség végén sikerül szót váltani Hornyák Tiborral. Faggatom: *Hol tart most az ötvenhatosok ügye?* - (Mert-hogy a magyar jogász társadalom - tisztelet a kivételnek! - úgy döntött: elévültek az ötvenhatos megtorlók bűnei).

Felel is a rendíthetetlen szabadságharcos: Nos, kérem: új helyzet állt elő! Az Európai Unió tagjai lettünk. Ügyünk már a strasbourgi bíróság előtt fekszik. Tucatnyi bizonyítékkal támasztottam alá, hogy **1956-ban háború volt Magyarországon.** Katonatisztek hurcoltak a bitó alá. S mint tudjuk: háborús bűnök nem évülnek el!

- De vajon a magyar politikai elit, élükön a köztársasági elnökkel, aki - furcsa módon - korábban az alkotmánybíróság elnökeként felmentést adott a bűnösöknek, hogy fogadjak majd egy elmarasztaló döntést?

- Bízunk a huszonkét tagú nemzetközi bíróság igazságos döntésében, s akkor a Magyarországnak, mint az Európai Unió tagállamának, egy lehetősége marad: Végre kell hajtani a törvény betűit...

Aztán biccege megindul hazafelé, innen, Budapest legeldugottabb kísértet-járta zugából, amely a bejáratától jó 3 km-re van elhelyezve, és ahova aznap nem közlekedtették a buszjáratokat...

A felhők mögül váratlanul ránkmosolygott a nap. Vagy egyenesen az Isten?

Barkuti Jenő

Így élünk, éldegélünk...

(levélrészlet Magyarországról)

Lassan téliesbe fordul az idő itt, a Kárpát-medencében. Ennek biztos jele, hogy megindultak a vadlibák, nagy V-betűket alkotva az égen, és dél felé igyekeznek téli szálláshelyükre. Igyekeznek a földeken dolgozók is a kukorica betakarításával, mert hajnaltájt derések már a mezők, s még sok helyen földbe kell kerülni a jövő évi kenyérnekvalónak.

A politikai életben azonban nyoma sincs az évszakváltásnak. Minden az elkövetkezendő választások jegyében zajlik. A pártvezérek hergelik a népet... Leszámítva az 56-os veteránok megemlékezését. Ők valóban emlékezők.

A közélet különben is eléggé lármás. Félelmetes a kormányoldal gátlástalansága és már-már hihetetlen közéleti machiavellizmusa. Sajnos a Kádár-korszak jellemzői ömlőin nevelődött társadalom a végtelenségig manipulálható. Nem vagyok derülátó, de azért a lellem mélyén mégis reménykedem. Miben?... A politikusok újabb s újabb fogásokat keresnek egymáson. Nap mint nap jobbnál jobb ígéretekkel állnak elő. Szinte mindenkinek ígérnek valamit. A nyugdíjasnak több nyugdíjat. A munkanélkülinek munkát. A kirabolt embernek közbiztonságot. A diákoknak kollégiumot, a betegeknek olcsó gyógyszert, és így tovább, vég nélkül. Ez a politikai kampány lényege.

Eközben lassan kiderül, hogy a kormányzat az elmúlt három évben több adósságot hozott össze, mint a Kádár rendszer harminc év alatt! Ez a körülmény már komoly aggodalommal tölti el az Európai Unió vezetését is. S a magyar kormány rövidesen megkapja az újabb figyelmeztetést... Kiderült, hogy pénz nincs, mert ellopták. A baj az, hogy közben elfogyott az ország. De szinte szó szerint. Alig van már valami eladni való. *Egy év alatt 20 milliárd dollárt meghaladó adósságot csinált a kormány!* Ennyit szedett össze Kádár 30 év alatt! A bíróságok sorra hozzák a felmentő ítéleteket a tolvajok, sikkasztók ügyeiben...

Ami a közéletet illeti, a kisebbik kormányzópárt, az SZDSZ, szokásaihoz híven, úgy igyekszik hírt adni magáról, hogy provokálja a lakosság magyar hagyományokhoz ragaszkodó részét. Korábban, a rádiójukon át, a keresztények kiirtásával példálózva okoztak botrányt. Most Budapest XII. kerületében felállított II. Világháborús emlékmű Turulmadár szobra ellen tiltakoznak. Szerintük a madár túl agresszív. S az emlékművet le kell bontani. Most a nemzeti érzelmű budapestiek őrését állnak a szobor mellett, hogy így akadályozzák meg az emlékmű meggyalulását. *(Lásd az emlékműről szóló hírt és képet a HUFU III. oldalon. Szerk.)*

Ugyancsak nagy vihart kavart egy másik emlékmű terve, amit az 56-os szabadságharc 50. évfordulójára akar állítani a kormány. A tervezett emlékmű olyan semmitmondó, hogy az 56-os veteránok, Pataki László egykori elítelt vezetésével, "Ötvenhat a miénk" néven mozgalmat indítottak a tervezett alkotás ellen. S máris a világ minden részéről támogatás érkezett a kezdeményezéshez. Ezért nehéz megjósolni, hogy mi lesz a tervekkel? Az ötvenhatos magyarok máig nem nyugodtak bele abba, hogy a megtorlások kiagyaloit és végrehajtóit nem vonták felelősségre. Ez ügyben Hornyák Tibor egykori elítelt a strasbourgi bírósághoz fordult. Az esetről egy szót sem szólt a magyar média. *(Lásd a Hornyák Tiborról írt riportot a szomszédos hasábkoban. Szerk.)*

Hasonló nemzetközi összefogás val alakulóban az ötvenes években Rákosi Mátyás által elpusztításra ítélt Regnum Marianum nevű egykori budapesti templom újbóli felépítésére. A szervezők abban bíznak, hogy - a választásokat követően - polgári kormány kerül hatalomra, és az támogatja az egykor felrobbantott templom felépítését. Ez ügyben bizonyos, hogy nagy összefogás jön létre. Úgy tudjuk, hogy a világ minden tájáról: Argentínából is, jelentkeztek támogatók a templom helyreállítására!

A szeptember 26-i parlamenti szavazás után továbbra is nyitva állnak a megoldandó kérdések: Miért nem érvényesülnek az erdélyi magyarok jogai? Hol van a trianoni passzusokban garantált autonómia? Mikor fogják visszaállítani a valamikor megvolt, de a Ceausescu rémuralom során megvont autonómiát? Hiszen az erdélyi magyarság legelemibb eurokonform igényét kellene ezzel kielégíteni.

S végül ejtsünk szót a mindannyiunkat fenyegető madárinfluenzáról is. Környezetünkben már mindenütt találtak fertőzött szárnyasokat, ezért idő kérdése, hogy

mikor ér el bennünket a rettegett betegség... Az egészségügyi hatóságok azonban nyugalomra intenek mindenkit. Mondván: a szérum rendelkezésre áll. A kísérletképpen - önként vállalt alapján - beoltott egészségügyi miniszternél és a más kísérleti személyeknél kimutatható a szervezet ellenanyag termelése, ami annak bizonyítéka, hogy a gyógyszer hatásos. *(Lásd erről szóló híriunket a 4. oldalon. Szerk.)*

A fentiekben túl Párizsra figyelünk. S ez a beszédtema pillanatnyilag vezető helyre került, de - gondolom - tudnak erről odaát is, ezért erről nem szólok. Mint ahogy mi is tudunk Bush fogadásáról odaát...

Ezzel búcsúzom is a következő híradásomig, és Boldog Ünnepeket kívánok!

Barkuti Jenő
Bátaszék
Magyarország

KISEBBSÉGI SORS ROMÁNIÁBAN AZ EGYHÁZI VAGYON KÉRDÉSE BRÜSSZELBEN

Tisztelettel José Manuel Barroso elnök úrnak

Tisztelt Elnök úr!

Alulírottak, a romániai történelmi egyházak képviselői a hét elején Brüsszelben jártunk. Az Európai Parlament illetékeseivel való megbeszélések rendjén arra kívántuk felhívni a figyelmet, hogy egyházainknak a kommunista diktatúra idején történt intézményes üldöztetése nyomán, Románia EU-csatlakozásának küszöbén, továbbra is súlyos gondok merülnek fel a tényleges vallásszabadság tekintetében.

Egyházi ingatlanainkat nem szolgáltatta vissza a román kormányzat. Hangsúlyozni kívánjuk, hogy egyházaink több mint 4.000 ingatlant igényeltek vissza az államtól, melyek elengedhetetlenül szükségesek vallási, karitatív, társadalmi és oktatási feladataink elvégzéséhez. Ennek ellenére egyházaink mind a mai napig sem kapták vissza ingatlanaik 90%-át.

Romániának még nincs vallásügyi törvénye. Örömmel fogadtuk, hogy a jelenlegi kormányzat, az elismert vallásfelekezettel konzultálva elkészítette a vallásügyi törvény tervezetét. Megdöbbenésünkre adunk viszont hangot amiatt, hogy az egyházakkal egyeztetett szövegben kormányzati tisztviselők egy lényegi módosítást eszközöltek. A szövegtervezettel ellentétben ugyanis, amely a felekezeti oktatás állami finanszírozását irányozza elő, a végleges szöveg csupán feltételes módon engedi meg, hogy az állam pénzbőlileg támogassa a felekezeti oktatást.

Az 1995-ben elfogadott és 1999-ben módosított román tanügyi törvény elismeri a vallásfelekezetek azon jogát, hogy minden szinten és bármely profil szerinti oktatási intézményeket hozzanak létre és működtessenek. Bár az ország 2003-ban módosított alkotmánya a többi oktatási formával egyenlő rangot szavatol a felekezeti oktatásnak, a tanügyi törvény ennek megfelelő módosítása két év után is várat magára.

NÁDAS GYULA (Cleveland) 100 ÉVES

Ki ne tudná, hogy valamikor Cleveland volt a második legnagyobb magyar városunk, vagy azt, hogy ha valaki szép magyar nótát kívánt hallgatni, annak nem kellett messzebbre mennie, mint Cleveland "Gesztenyefa utcájába", a Buckeye Road-ra...

Sok minden megváltozott azóta, de nem minden... Nadas Gyula, a clevelandi **Magyar Társaság elnöke**, a hatalmas tölgyek erejével ma is példát mutat: tanulhatunk tőle emberséget, magyarságot, öröla Wass Albert szavaival elmondhatjuk, hogy "a víz szalad, a kő marad"!

Az egyház-finanszírozás törvényi kereteinek hiánya komoly feszültségeket gerjeszt az egyházak között. A többségi egyházat 1989 óta túlfínanszírozzák, és miközben kisebbségi egyházaink hiába próbálják elkobozott ingatlanait visszaszerezni, az ortodox egyház kormányrendeletek révén kerül hatalmas értékű javak birtokába.

Mindezeket szem előtt tartva, ki kell mondanunk, hogy a román alkotmány által szavatolt esélyegyenlőség és vallásszabadság nem tükröződik a vonatkozó törvénykezésben. Ezért kérjük Elnök úr közbenjárását, hogy az európai intézmények monitorizálják a romániai kisebbségi történelmi egyházak és a nemzeti kisebbségek sorsának alakulását. Meggyőződésünk, hogy a Romániáról szóló ország-jelentésben is említést kell tenni az egyházainkat diszkrimináló gyakorlatról.

Az Evangélikus Egyház részéről Adorjáni Dezső püspök
A Királyhágómelléki Református Egyházkerület részéről Tőkés László püspök
Az Ágostai Hitvallású Szász Evangélikus Egyház részéről
Gunnesch Friedrich főtitkár

Az Unitárius Egyház részéről Dr. Szabó Árpád püspök
A Román Görög Katolikus Egyház részéről Annusca Nicolae érseki főtanácsos
A Római Katolikus Egyház részéről Fejes Rudolf Anzelm apát, prépost-prelátus

Előadás a Szent László Kollégiumban

Az Irodalmi Társaság november 12-én rendezte meg soron kívüli előadását, annak alkalmából, hogy Szőnyi Ferenc átmenetileg itt tartózkodik. Az előadót Redl Erzsébet, a Kollégium igazgatója mutatta be.

FOTO JAKAB

Az előadás címe föl (Magyar költészet a XX. és XXI. századból) igen számos publikum jött össze, nagyrészt olyanok, akik az előadót már korábbi irodalmi estékről jól ismerték és értékelték. A jelenlevők legtöbbször egyöntetűen úgy vélekedett, hogy az élmény valóban megrázó volt. A zamatos mondanivaló főleg az elején mozdulatlan csöndbe, feszült érdeklődésbe burkolt mindenkit. E sorok írója akaratlanul gondolt Duff Cooper, az elmúlt század húszas éveinek angol diplomatájára, aki leírja, hogy fiatal korában egy-egy délutánt

rászántak barátaival kizárólag arra, hogy sorozatosan egyik-másik közülük irodalmat olvasson föl, azt, amit különösen szeretett. Használóiban lehetett részünk, a mai rohanó, pihenőket nem tűrő korban...

Mert Szőnyi Ferenc kisugározta magából, hogy imádója a magyar költészetnek. De ezen kívül a költészet általa kiszemelt gyöngyei tolmácsolásán át bemutathatta másik nagy szerelmét, a magyar nyelvet, annak csillogását, villogását, páratlan kifejező erejét és a századokon átívelő, folyamatos fejlődését, kibontakozását egészen napjainkig.

Messze túlhaladna e rövid recenzió keretét a teljes felsorolás. Említésre méltó az, hogy Szőnyi nem szorítkozott a megadott címben szereplő évekre, hanem visszamenőleg szemlélte mindezt a gondosan kiválogatott anyagból. Egészen a XIV. századbéli Ómagyar Mária-siralomtól az erdélyi Dsida Jenőig. Nem szándékom felsorolni dátumokat, neveket.

Ahogy Szőnyi kiemelte, több az, amit ki kellett hagynia, mint amit a rendelkezésére álló két óra alatt elmondhatott. Kiváltságos előadó-tehetséggel bír, színész vett el benne. A hangszínek megadása, a skandálás, a szükséges szünetek, a díkió – minden csak eszköz volt az érzelmek kifejezéséhez, a varázslatos hangulat megteremtéséhez...

A közönség egy része. j.-b. elöl: Székács Miklós mellett Vladimir Grác, Szlovákia nagykövete, felesége Albeta és v. Ladányi Domanos

FOTO JAKAB

Fárasztó volt a dús két óra mindannak, aki átértette a szavak tartalmát és értelmét. Sőt, több annál: kimerítő. Nincs elintézve azzal, hogy hosszú volt. Kevesen érezhették ezt így. Volt, aki még szívesen elhallgatta volna tovább.

Két aspektust húzzunk alá, amit magunkkal vihettünk: vitathatatlan volt a hangulateltetés, mint első. És mindenek fölött színporkázott, ragyogott a magyar nyelv, de a magyar tehetség is, az istenáldotta ihlet, amely kinyilvánította magát az évszázadok folyamán és most, magán az előadón keresztül is.

Köszönjük Szőnyi Ferencnek ezt az ajándékot, gazdagodást. Szívvel kívánjuk, hogy adódjék nekünk még más ilyen alkalom, és máskor is nevetessen meg, mint az alábbi verssel:

Majomsország (Weöres Sándor / 1913-1988)

Hej de messze majomsország,
ott terem a majomkenyér,
majomablak majomrácsán
majomnótát ráz a szél.
Majomtéren, majomréten
majomhősök küzdenek,
majomszanatóriumban
sírnak majombetegek.
Majomtanártól majomlány
majomabécét tanul,
gaz majom a majombörtönt
rúgja irgalmatlanul.
Megépe a majommalom,
lesz sok majommajonéz,
győzve győz a győzhetetlen
győzedelmes majomész.

Majompóznán majomkirály
majomnyelven szónokol,
egyiké majommenyország,
másiké majompokol.
Makákó, gorilla, csimpánz,
pávián, orángután,
mind, majomújságot olvas
majomvacsera után
Majomvacsera emléktől
zúg a majomreterát
majombakák menetelnek,
jobbba át és balra át.
Rémületes majomarcot
vágna majomkatonák,
majomkézben majomfégyver,
a majmoké a világ.

(HKZS)

**KÖVETKEZŐ SZÁMUNK:
JANUÁR-FEBRUÁRI KETTŐSSZÁM
JANUÁR 25-ÉN KÉSZÜL EL
ÉS KERÜL POSTÁZÁSRA**

Fogadás a Nagykövetségen

Október 23-ra

Ragyogó tavaszi
napsütésben jó
kedvvel fogyasztotta
a számos közönség
a finom
bográcsgulyást!

Bonczos Zsuzsa, a szerkesztő, Dr. Várnagy Tamás és Colliáné Theész Anna Rózsa

FOTO JAKAB

Gál Béla tálal

FOTO JAKAB

† Hosszas betegeskedés után 85 éves korában elhunyt **Jánszky Ervin** (szül. Simonnyifalva 1920. augusztus 19 - Los Cocos/Córdoba 2005. november 9)

Gyászolja fia László és számos rokona, barátja, akik szívesen emlékeznek vissza az önáluk eltöltött szabadságra, a kellemes családi légkörre a Hosteria La Esperanzában.
Nyugodjék békében!

Református Egyház: Reformáció

Az ünnepi Istentiszteleten Tóth Kristóf kiemelte prédikációjában:

Nt. Tóthné Bede Krisztina az Úrvacsorai igéket olvassa

Vannak "hátborzongató" isteni kijelentések a Szentírásban azért, hogy Isten ráébresszen bennünket: micsoda veszedelem vár ránk, ha nem Őhozzá menekülünk! A Reformáció lényege más, mint amit sokan gondolnak, vagyis ez: minden ember vegye észre, ha nem akar elveszni, akkor közelebbi kapcsolatba kell kerülnie Istennel, és ez csak és kizárólag az Úr Jézus Krisztuson keresztül lehetséges. Luther, Melancthon, Kálvin és a többi reformátor nem másik egyházat akart, hanem a bibliai gyökerekhez kívánt visszatérni. Az volt igazán a fontos, hogy minden ember legyen élő kapcsolatban az Istennel. Épp ezért a Reformáció ma is időszerű.

Nt. Tóth Kristóf és a gyülekezetet figyel Ispánkyné Zsuzsa óvónő búcsúzó szavaira

Baráti vacsora a Hungáriában

Szőnyi Ferenc volt nagykövet látogatásakor tisztelői és baráti köre kedélyes vacsorára gyűltek össze.

MATER SZABOLCS M. KATALIN C.J. 1919. augusztus 29 Rakamaz, Magyarország 2005. október 29 Plátanos, Buenos Aires

ZIK karácsony Plátanoson. M. Katalin Lomniczyné Lettivel FOTO TRIXI

Meghalt Mater Katalin, csendesen, 86 éves korában. A rodostói sorsra ítélt 12 apostolapácából már tizen a jó Isten képét szemléljük. Másnap reggel 9-kor volt a mise. Akkor búcsúztunk el tőle az Angolkisasszony rendtársával együtt, a Plátanos tanítványai és barátai kíséretében.

A meghatódott imádkozó hívek zsúfolásig megtöltötték a kápolnát. A magyar himnusz után tettük el a kápolna melletti, a magyar máterek számára fenntartott kis temetőben. A magyar ifjúsággal foglalkozó Intézményeink, a Zrínyi Ifjúsági Kör és a Cserkésztest nevében Gorondiné Meleg Judit és Kerekes Marci cspk. hála-juk és tiszteletük kifejezéséül egy-egy virágcsokrot helyeztek a sírra. Imádkozunk érte, a sok jóért, mindazért, amit mindig Isten szellemében cselekedett, és emlékezzünk áldásos életére:

Középiskoláját az Angolkisasszonyok intézetében, Nyíregyházán végezte. Itt lépett be szerzetesnőnek. 1938-ban öltözött be, 1940-ben tette le első fogadalmát. Az egyetemet Budapesten végezte, diplomáját mint kereskedelmi tanár kapta meg.

Az ostromot 1944-45-ben Budapesten vészelte át. 1945-ben Nyíregyházára helyezték, ahol iskolánkban tanította a szakját. 1949-ben államosították a felekezeti iskolákat, ezért a kommunizmus elől a vasfüggönyön keresztül kiszökött Nyugatra.

1956-ban áthelyezték Argentínába, mivel itt már 1952-ben megnyílt a magyar Intézetünk és iskolánk.

Úgy érvényesítette diplomáját, hogy elvégezte az argentin tanítónői képzőt. 1960 óta dolgozott hivatalosan iskolánkban.

20 éven át különböző munkákat végzett az Intézetben, sok szeretettel és következetességgel.

1964-től igazgatóhelyettes az elemiben

1968-94: igazgató az elemiben

1994: nyugdíjba vonul

M. Katalin Bárány atyával 2004-ben az Angolkisasszonyok temetőjében

FOTO TRIXI

Azonban az Istennek szentelt életben nincs nyugdíjazás. Mater Katalin élete utolsó pillanataig megmaradt Krisztus jegyese, anyja (Mater) és nővér. Megvolt benne az alázat is megosztani örömeit és fájdalmait, megértést és vigaszt volt képes árasztani maga körül.

Összefoglalva életét: megszemélyesítette Ward Mária mondását: **"TEDD A JÓT ÉS TEDD AZT MINDIG JÓL"**

**Mater Katalin,
folytasd ezt az égből is!**

Most már ő is itt pihen köztük

FOTO TRIXI

(Köszönjük M. Párty Kornéliának az adatok közlését!)

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

(jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

DECEMBER

1. Grabner István / Kiss Sebestyenné Cecília / Molnár Imre / Soós József (Baltimore) / Szilvássy Lőrinc / Tordai Rosa (öo) – 2. Reményi Judit – 3. Gosztonyi Gyula / Keve Miklósné – 4. Markán József – 6. Fischer Henrikné Mária – 8. Főth Csilla / Halaman Kati – 9. Dr. Collia Luis / ifj. Honfi János / Paál László – 10. Balogh Kovács László / dr. Orbán László / Schirl Adrián – 12. Főth Margit / Képiró Magdi – 13. Deák Gábor / Kasza Marianne / id. Kolb László – 14. Főth Miklós / Némethné Kohánszky Kati (Chile) / Tóthné, Gulyássy Iki – 15. Fülöp András / Fülöp Csik Stef – 16. Lajtaváry Endre – 17. Blahóné Barotányi Klári / Dankó Pál (MO) / Hajdú Ingrid / Hallerné Bartha Kati / Zomboryné Jándy Busi (MO) – 18. Alitiz Miklós / Fehérné Szántó Vivi / Vilanova János – 20. Vass Máttyás (MO) – 21. Blancasné Csasztek Zsuzsi / Pósfay Borbála – 22. Grabner András / Kiss Gabi / Lovrics András – 23. Meleg Pirokska / Popp Luisa (öo) / Zugazaga Gonzalo – 24. Garinné Kermeczy Éva / Mitsko Éva (öo) / Papp Jenő – 26. Egey Marcella – 27. Arcagni Sándor – 28. Faré Mária Elena (öo) / Gorondiné Meleg Judit – 29. Főth Zsuzsi / Honfiné Meleg Irén (MO) / Németh Gábor – 30. Bartha András / Pataky András – 31. Hann Hédi / Mihályfy Juli / Tasnády Szűts András / ifj. Zaha Sándor / Zöldiné Patuel Cristina

JANUÁR

1. Ledo de Conti Rosa / Pálmai Valdo (Brazília) – 2. Kádárné Anikó – 3. Papp Titi / Simone Anni – 4. Schneider Árpád – 5. Collia Niki – 6. Nagy Isabel (öo) – 7. Blahó Ervin / Filippovits Anna (öo) / Gáti Gábor – 8. ifj. Farkas György / Indaco Antonio (Tony) – 10. Főth Ilona / v. Ladányi Domanos / Langhoffer Anna / Szaszák Magda – 11. Antal József – 12. Benkőné Honfi Aranka / Mizsey Mókusz / Zambelli Kiss Juan (kórus) – 13. Gorondi Gábor – 14. Emődy Éva (MO) – 16. Csik Lászlóné Margit / Lajtaváryné Benedek Zsuzsi / Szalay Balázs (MO) – 17. Melegné Irén – 18. v. Ferenczy Lóránd / Gyarmathy József / Hajdú Tamás / Pataky László – 19. Schwesig Erna (öo) – 20. Benedek László (MO) / Mórész Eszter – 22. Ill Krisztina / Pósfay Mária / Szalontay Viki – 23. Biró Gábor / Porth Zoltán – 24. Ferroné Filipánics Zsuzsi – 25. Juhász Péter – 26. Cottely Marianne / Haden Andrea / Remeténé Kesserű Kati (USA) / Zoltay Julianna – 27. Ughy Viktor / Vassné Ágoston Rózsa (öo) / Zumpf Erzsébet – 28. Garrido Elicio (öo) – 31. Józsa Máttyás nagykövet / Németh Margarita (öo)

Isten éltesse az ünnepeltjeinket!

¡Feliz cumpleaños!

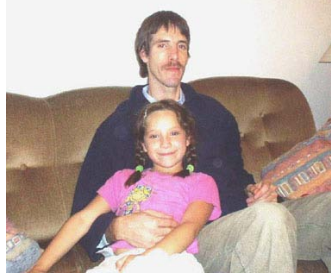

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

EGYSZER havonta jelenünk meg. Közben az események peregnék, állandóan történik valami, nem lehet a "helyhiány miatt kimaradt" eseményekkel folytatni. "Erről már hallottunk!" – mondják. Azt, hogy októberben Magyarországon jártam, már hallottátok. Tudjátok, hogy az árak erősen emelkedtek. Magyarországnak, nekünk, argentinoknak, már nem olcsó. Paprikán kívül semmit nem vettem... A beigért folytatás a **Művészetek Palotájáról** most a **spanyol részben** részletesen olvasható. (Ajánljuk, nagyon érdekes! Szerk.)

Magyarországi élményeimből még csak ezt: Meglátogatott Budapesten élő legfiatalabb barátnőm, a **4 éves Zahorán Treá, özv. Dóry Miklósné, Széchényi Ilcsi dédunokája**, apjával Zahorán Mátyással. Igen vidám, okos kis vendégem három éve vándorolt szülei Chiléből Magyarországra. A kis Treá óvodába jár, megmutatta füzeteit, rajzait, kitűnően beszél, énekel, mesél magyarul, messze jobban, mint szülei! Igazán el tudja szórakoztatni az embert.

Szintén láthattam Fiala barátait, **Szekerés Zsolt két fiát** (Péter 7 és János 5 évesek), akiknek fagyalattal akartam kedveskedni, de sajnos nem szerették. A gyerekek nagyot nőttek, rendkívül értelmes, élénk fiatal emberek, és a Baarmadasba járnak iskolába, ami régi időkben kizárólag református lány-bentlakóintézet volt.

Befejezésül: a budapesti utcákon a középkorú és fiatal hölgyek elegánsak, jól öltöznek. A város képe, főleg este, ragyogó. Csak a Váci utcán nyüzsögnek - sortban és farmerben! - a turisták... Miért van az, hogy saját városukban "jólöltözött" elegáns emberek hanyag "turista-maszkot" öltenek, amikor idegen városban szaladgálnak - legyen az Velence, Párizs vagy éppen Budapest?

Lássuk, mi történt ARGENTÍNÁBAN?

Buenos Airesben októberben nemcsak gyászoltunk, de **ÜNNEPELTÜNK** is.

Október 21-én délben, gyönyörű tavaszi napsütésben, emlékezett meg Magyarország nagykövetsége az Óhaza 1956-os történelmi fontosságú Forradalmáról. Szabadságharcáról? Jó lenne tudni, hogy erről mi a hivatalos elnevezés. A fényes fogadásra meg voltak hívva a külföldi diplomácia képviselői és a magyar koloniális élet szervezeteinek a vezetői. A meghívón mindenki elolvashatta, hogy mit ünneplünk. Talán ezért nem volt szükséges egy ünnepi köszöntőbeszéd, vagy akár a Himnusz eléneklése. Szerintem ez a demokrácia. Szívében mindenki azt ünnepelte, amit akart és közben jó kedvvel kanalazta a beigért, kitűnő bográcsgulyást.

Október 30-án, vasárnap délután a ZIK "Hol vagy, Magyar?" hívására a Hungáriába gyűltünk, megemlékezni 1956. Októberéről. (Erről a kitűnően rendezett hazafias előadásról Bobrik György beigért recenziója nem érkezett el hozzánk időben. Következő számunkra várjuk! Szerk.)

A Magyar Kolónia tagjai repkednek a világban...

Ma ez már nem „HÍRNEK” számít, csak apróhirdetés formájában fér bele a Hírlapba...

Megjötték

- 6 hónap távollét után Budapestről: Kemenes Edith és Farkas Nándor, a család és baráti kör nagy öröme.

- 3 hetes európai útjukról Zöldi Márton és felesége Cristina. Viktória leányukkal, aki hivatalos, szakmai úton Olaszországban járt, látogatták meg Itáliát és Magyarországot.

Novemberben még ennél is gyorsabban PEREGNEK az események...

November első napjaiba befogadó hazánk annyi izgalmas, felháborító vagy nyugtalanító közleménnyel árasztott el bennünket, hogy mindez már a mi magyar **koloniális HÍRLAPUNKBA** sajnos nem férne bele. Kapkodjuk a fejünket az elkerülhetetlen hírözön elől, de nem lehet... Nevek, címek: Mar del Plata, Bush, Kirchner, Chávez, Maradona-Fidel Castro? Mind, mind megtöltik a napi sajtó lapjait... szerepelnek. **Ezáltal végre megjelentünk a világsajtóban**, ha nem is egészen "hízelgő" módon!

Koloniális életünkben nagy nyüzsgés támadt. Szőnyi Ferenc, Magyarország Argentínában akkreditált volt nagykövete, érkezett Buenos Airesbe november 2-án. Nem kétséges, hogy régi barátai nagy örömmel fogadták, de látogatásának fő célja nem kizárólag baráti látogatás. Az általa szorgalmazott terv, a "**Magyarok Nagyasszonya**" Oltár felszentelése, november

20-án, a Lujáni katedrálisában most jött létre, az ő kezdeményezése alapján. Hivatalos tisztsége éve alatt nem sikerült befejezni és létrehozni ezt az álmot, de ígéretéhez híven eljött, a "Magyarok Nagyasszonya" festményt hozva, hogy jelen legyen a magyar altéplom és oltár avatásán. Erről (és ittléte alatti, más jeles találkozókról) külön kellene referálnia az illetékes intézmények vezetőinek, természetesen következő számunkban (ez a január-februári kettősszámunk lesz, amely január 25-én készül el és kerül postázásra. Szerk.)

"**Aki tanácsot ad, adjon hozzá kalácsot**" – ezt a bölcs mondást boldogult apósomtól tanultam: A Lujáni magyar altéplom megtelematását tanácsolók között volt egy "nagydarab kalácsot" adományozó magyar testvérünk, **Balla Imre**. Halálának 1 éves évfordulóján november 15-én a család itt imádkozott és mondatott misét emlékére. A magyar kolónia emléke, hálája és imája is kíséri őket!

Marad még helyem a magyar koloniális élet megnyugtató eseményeinek közlésére is.

Czanyó Péter példás lelkiereje és kitartása: **HARC AZ ÉLETÉRT.**

Az internetes hírszolgálat, a Clarín napilap és más tudományos közlönyök hosszú cikkeket írtak honfitársunk csodálatraméltó harcáról, amellyel szembeállt egy "halálos ellenséggel": egy harmadfokú tüdőrákkal. 2003 áprilisában operálták, eltávolították bal tüdejének a felét, de hála Isten segítségének és hihetetlen akaraterjének az idén, 2005 szeptemberében, sikerült elérnie az ACONCAGUA 3.850 m. magas állomását. Célja, a még főnálló további kihívás:

Azt reméli, hogy sikerül a csúcst elérni. Csodálatos sikereire betegségbiztosítója is felfigyelt, és támogatja igyekezetében. Egy nagy, nemzetközi svájci gyógyszergyár kérésére már kétszer tartott előadást gyógyulásáról és fegyelmzett edzéséről, az Unicerben. (Lásd Péter erről szóló levelét és fényképét a SP rész 2. oldalán. Szerk.)

Czanyó Pétert nem sokan ismerik a kolóniában, de annyit mindenki tud, hogy Czanyó Adorján (Dodó barátom) 49 éves fiáról, a Kalpakian cég üzletvezetőjéről van szó. Péter 1956. március 15-én született, Argentínában.

Gratulálunk...

DEMÉS BÉLÁNÉ, IDUKA

Unokáimtól tanultam, hogy nevelésükhöz elengedhetetlenül szükséges az embernek legalábbis egy MINTAKÉPRE. Ilyen mintakép nekünk, a Buenos Airesi magyar

nőknek Iduka, a mai napig!

Ezelőtt 50 évvel övele kezdtük el idős testvéreink látogatását, gondozását Pilárban, Chilavertben és José C. Pazban (Pilárban, a Santa Rita otthonban akkor 38 magyar testvérünk élt, bizony nyomorúságos körülmények között!) A fiataloknak szintén sok örömet szerzett Iduka néni egy életen át. Neki köszönhették a cserkészbal-királynők koszorúit, a bájos menyasszonyok pedig fátyolos fejdíszét. **Egész életében mindenkinek csak adott, és soha nem panaszkodott.** Idukáról aztán valóban elmondhatjuk, hogy "a jókedvű adakozót szereti és megáldja az Isten!" Az év minden napján, de különösen az elmúlt november 22-én, a **96 éves születésnapján, szeretettel gondolunk rá és kérjük, hogy áldja meg továbbra is a jó Isten.**

Elutaztak

- A Lomniczy / Zaha-család számos tagja. A körülmények és véletlen lehetőségek olyan kedvezően alakultak, hogy Lomniczy József és felesége Letti együtt tudtak tölteni pár napot Magyarországon, gyermekeikkel Zaháné Alexandrával, a Németországban élő Dóryné Paulettel és „argentínai” fiúkkal, Mátyással.

Ehhez a ritka örömhöz hozzájárul az is, hogy a büszke nagypapa el tudta kíséni két, Magyarországon tanuló unokáját Zaha Esztert és Tamást egy rövid Spanyolországi tanulmányútra.

- Aztán vannak, akik még meg sem jöttek és már újból elmentek, mint pl. Zombory István (Dudi)... - ahogy már egyszer szokásos nála.

Gratulálunk, és szeretettel gondolunk rég nem látott kedves honfitársunkra, **özv. Falcione Árpádné, Szarvas Mariannéra**, aki november 5-én **töltötte be 90. évét.** Hihetetlen, hogy telik az idő! Hát még ha látnátok, hogy Marianne milyen szép és aktív maradt, rengeteg munkája ellenére. Vagy talán éppen ezért? Egyedül él, dolgozik és vezeti Cumbrecitán (Córdoba) az 1967. karácsonyán megnyitott szép üzletét, a „Boutique Marianne”-t. Építész mérnök fia, nekem „Árpádka” (utoljára 1966-ban láttam!) Villa Gral. Belgranóban lakik családjával, de fönt Cumbrecitán, édesanyja házában ellátja magyaros vendéglőjét, minigolf és mini-bar üzletét.

SZAPORODUNK

Két új gyermekkel szaporodott az argentin-magyar kolónia. Ebben számunkra az a megdöbbentő, hogy gyermekeim korosztálya már **többszörös nagy szülővé** lépett elő... Ezek a picikék már gyakorta az emigrációban született **3. és 4. generáció!**

- Most a boldog nagyszülők:

Kiss Péter és Márta, valamint Balogh-Kovács Antal (Putyi) és felesége közötték, hogy november 6-án megszületett 5. unokájuk, **Balogh-Kovács Jónás**, Kiss Bori és Balogh-Kovács László kislia.

- **Másik büszke nagymama:** Kerekes Ági 4. unokája, a kis **Rafaela Pierotti** születésével örvendeztetett meg, aki leányának Katinak és Fernando Pierottinak november 15-én született gyermeke.

BOLDOG ÜNNEPEKET

kíván az egész magyar kolóniának a 2 éves

Zoé Mitchell és a rovatvezető!

**AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP
ALAPÍTÓ TÁMOGATÓI**

Alapító Fővédnök:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta

Alapító Védnökök:

Alitisz Constantino

Eickertné, Toinette

Gorondi István és Edith (U.S.A.)

Lomniczy József

Monostoryné, Ildikó

Móricz Istvánné

Papp Jenő

Takács István

Zilahi Sebess Jenőné, Bonczos Zsuzsanna

Zombory István

Zöldi Márton

Bejött adomány:

N.N.

Dr. Orbán László

Dr. Farkas Ferenc

Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.)

N.N.

S.S.

Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

h

**"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!"**

**Dres. Constantino
Miguel Alitisz y
Silvina Laura Loria**

los atienden en su nueva
oficina sita en
Libertad 480 2º piso,
en el horario de 14 a 18 hs.
4382-2990 y 4382-4895

Medicamentos

producidos con

alta tecnología

y riguroso

control

1940 - 2005

Gador • 65 Años

Al Cuidado de la Vida

SUSANA SEBESS

*Viajes Corporativos
Viajes de Placer
Eventos y Convenciones*

FURLONG-FOX

Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar

Nyári kettősszám lapzártá december 28 !

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő:

Haynalné Kesserű Zsuzsanna - haynal@fibertel.com.ar

Rovatvezetők Bonczos Zsuzsa, Zólyomi Kati

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi

Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires

Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

www.hhrf.org/amh

www.lamoszsz.hu/amh

<http://epa.oszk.hu/amh>

**A Magyar Köztársaság
nagykövetsége és
konzulátusa adatai:**

**Embajada de la
República de Hungría**

11 de Septiembre 839,
(1426) Buenos Aires

Cónsul : Zoltán Polák
Atención al público
martes y jueves, de 10 a 13 hs.
Teléfono 4778-3734
consul@embhungria.com.ar

**MAGYAROK
VILÁGSZÖVETSÉGE**

Asociación Mundial
de los Húngaros

Dr. Orbán László

Latin-amerikai védnök

Arroyo 897 - (1007) Capital

Tel.: 4327-0726

laszloorban@yahoo.com

Dr. Farkas Ferenc

ügyvéd

Carlos Pellegrini 743

p. 10. of. 45

Buenos Aires

Tel.: 4322-0902

Kérjen órát.

MINDSZENTYNUM

Asociación de Católicos

Húngaros en la Argentina

Aráoz 1857 - (1414) Bs.As.

Tel.: 4864-7570

Pte. János Honfi

paalmagdi@yahoo.com

Ismétlődő események:

A hónap 1. vasárnapján 17 óra,
Szentmise és teadélután.

A hónap 2. keddjén 19 óra,
társas vacsora és választmányi
ülés. Minden tag, barát és
jótévő meg van hívva.

Lic. Eva Barnaky

Psicóloga (UB)

Logoterapeuta

Belgrano **4541-0314**

Palermo **4822-2865**

eva.proasi@mail.salvador.edu.ar

Dra. Daniela Bordalejo

Dr. Martin Puricelli

Médicos Psiquiatras

Consultorio:

4823-9347 4953-9959

Hirdessen az AMH-ban!

4711-1242

amagyarhirlap@yahoo.com

ESEMÉNYNAPTÁR:

LÁSD SP RÉSZ

UTOLSÓ OLDAL

Szerezzen új

előfizetőket!

Köszönjük!

- A megjelent írások nem fejezik ki
szükség esetén a szerkesztő véle-
ményét, és azokért minden esetben
szerzőik felelősek.

- Kéziratokat, fényképeket nem
örzünk meg és nem küldünk vissza.
Javítás jogát fenntartjuk.

- Szabályosan gépelt, kijavított, és
e-mailen beküldött írások a közlé-
snél előnyben részesülnek.

- Hirdetéseket csak a hirdetési díj
befizetése után közlünk.

INTÉZMÉNYEINK

NUESTRAS INSTITUCIONES

AMISZ - Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA) Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Presidente: Ing. Esteban Takács - ESTEBANTAKACS@aol.com. Vicepresidente 1º: Lic. Juan Honfi - juanhonfi@hotmail.com - Vicepresidenta: Sra. Catalina von Hefty - cvhefty@yahoo.com.ar - Secretario: Ing. Nicolás Vattay - NVATTAY@aol.com - Tel. 4715-2351.

AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4864-7570. Jefa de Agrupación: Cynthia Szeley - cynthipupi@yahoo.com.ar o szeleylp@sinectis.com.ar Tel. 4738-3183 / 155-527-8340 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Jefe de Agrupación: Martín Kerekes - kerekemartin@yahoo.com.ar - 4837-0161 / 155-116-3863 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - Presidente: Zoltán Horogh - adorjan@arnet.com.ar

ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889. Presidente: Nicolás Székácsy - szekasym@xlnet.com.ar www.arshungarica.com.ar

ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986. Presidente: Alejandro Zaha - azaha@arnet.com.ar

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA - Hogar de Ancianos San Esteban. Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092. Presidente: László Molnár. Administradora General: Sra. Eva de Morán. Secretaria General: Sra. Isabel V. Rác. - hogarhungaro@hotmail.com

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994. Presidente: Esteban Szántó

ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos (Bs.As.) Tel. 4799-5044 / 6141. Referentes Arq. Erzsébet Redl, Tel. 4783-6462, y Dra. Zsófia Terek - jakabterek@ciudad.com.ar

BIBLIOTECA HÚNGARA - Círculo Húngaro de Amigos del libro, biblioteca circulante y archivos - HKK - Húngaria Könyvbarátok Köre, kölcsönkönyv- és levéltár. Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437. Atención al público cada viernes 19-21 hs. Referente: Susana K. de Haynal - haynal@fibertel.com.ar Tel. 4723-3655.

CÁMARA ARGENTINO - HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", 1035 Buenos Aires. - Presidente: Ervin Kalpakian. Vicepresidente: Imre de Gosztanyi. Secretario Ejecutivo: Jorge Bobrik Tel./Fax (54-11) 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462. Presidenta: Dra. Zsófia Terek - jakabterek@ciudad.com.ar

CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Presidenta: Lily Filipánics. Tel. (0351) 481-8531 filipanicliliana@hotmail.com Vicepresidente: Gábor Bánáti (03543) 488778 - danabanati@hotmail.com Tesorero: Miguel Filipánics filipanicmiguel@hotmail.com

CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4624-4461. Directora: Ana Mocsáry de Beis - beisfami@yahoo.com.ar - Dictado de clases: Sábados de 10 a 13 hs.

CLUB HÚNGARÍA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4799-8437 / 4711-0144. Presidente: Martín Zöldi mzoldi@dls-argentina.com.ar - Reuniones de la Comisión Directiva: Días miércoles 21 a 22.30 hs. Secretaría: Martes a sábados 18 a 21.30 hs. Domingo 12.30 a 16 hs. Sr. Gusztí. **Restaurante:**

Abierto todos los días, excepto lunes. Reservas al 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar. **Esgrima:** Horarios: Miércoles de 18.30 a 20.30 hs. y sábados de 15 a 19 hs. Actividad para ambos sexos, a partir de los 8 años. Información: Henriette Várszegi 4461-3992 - henriette@arqa.com

COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052. Referentes: Madres Catalina, Cornelia y María.

COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141. Directora: Arq. Erzsébet Redl - sladislao@ciudad.com.ar

COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - MHBK. Presidente vitéz Lóránd Ferenczy - Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Capital Federal - Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640.

CORAL HUNGARIA. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Directora: Sylvia Leidemann sylvialeidemann@fibertel.com.ar Tel. y Fax 4785-6388 - Ensayos: viernes 21 hs. (consultar por otros horarios).

CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674. Presidente: Pál Szénási.

DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4792-9819. Jefe de Distrito: Matias Lomniczy - mloznic@arnet.com.ar

IGLESIA EVANGÉLICA LUTERANA UNIDA - Congregación «La Cruz de Cristo». Amenábar 1767 - (C1426AKG), Buenos Aires. Rvdo. César B. Gogorza, pastor - Presidenta del Consejo Directivo: Catalina von Hefty. Tel/Fax 4503-3736 cvhefty@yahoo.com.ar - **Magyar evangélikus Istentisztelet:** Minden hó 3-ik vasárnapján 11 órakor. Szolgál Nt. Demes András.

KÁRPÁT - FORGÓSZÉL - FOLKLORE HÚNGARO DE CÁMARA. - Buenos Aires-i magyar néptánc mozgalom: Magyar Népi Táncszínház, élő zenével. Rawson 3597, (1636) La Lucila, (Bs. As.) Tel. 4794-6521. - "Kolomp" művészegyüttes (felhőtek számára) minden szombaton 17 órakor a Hungáriában. Para adultos los sábados 17 hs. Hungária - zolyomikati@fibertel.com.ar <http://ar.geocities.com/karpatforgoszel/>

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - Iglesia Reformada Húngara. Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Lelkész: Tóth L. Kristóf. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com - Főgondnok: Patakó László Tel. 4798-5207 - depatak@argentina.com. Beosztott lelkész: Tóthné Bede Krisztina.

Istentisztelet: vasárnap és vallásos ünnepnapokon 10 órakor. **Istentisztelet a Szent István Otthonban:** minden páros szerdán 11 órakor. Bibliaóra: március 12. december minden hó 1. szerdáján 16 órakor. **Culto conjunto castellano/húngaro:** 3º domingo de cada mes, 10 hs. (con Rev. Gabriel Miraz).

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR. Minden szombaton 19.30-kor a Hungáriában. Catalina Zólyomi - zolyomikati@fibertel.com.ar

MINDSZENTYNUM - Asociación de los Católicos Húngaros en la Argentina. Aráoz 1857, (1414) Capital Federal. Tel. 4864-7570. Presidente: János Honfi mindszentynum@hotmail.com - Caja de ahorros del Bco. Río Nº 031-0319767 / 7 a nombre de la "Asociación Húngara Católica". Restaurante: Tel. 4864-7570.

ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Vitézi Rend. Cptn. Gral. para Sudamérica: vitéz Miklós Vattay, Nº Señora de Luján 1001, (B1608ANI) Troncos del Talar, Bs. As. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - NVATTAY@aol.com

REGÖS - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO. regosargentina@hotmail.com Prácticas: miércoles, viernes y sábados. Director artístico: Edi Bonapartian - edibon1@yahoo.com - 4799-4740, (15) 4033-3333; Informes Miki Kerekes - nkerekas@yahoo.com Tel. 4837-0161, (15) 5701-8605

SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390. Presidente: Dezső Heckmann - amjlmj@yahoo.com.ar

Atención: Les solicitamos a los respectivos responsables que nos informen de las novedades, cambios, errores u omisiones, o de alguna actividad especial. Cualquier corrección debe llegar a esta Redacción lo antes posible. Gracias.

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A.